

GROSUPLJE (Centrala)
 SP 908
 KLASJE
 2001
 352(497.4 Ivančna Gorica)
 120010125,5
 COBIS: 0

KNJIZNICA GROSUPLJE

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 5

letnik 7

maj 2001

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
 Ljubljanska cesta 24 a, 1295 Ivančna Gorica
 TEL: 01/7869-040, GSM1: 041/661-972
 FAX: 01/7869-045, GSM2: 041/612-923

POPOLNA PONUDBA

Računalniki, tiskalniki, komponente,...
 Programi za podjetja in sam.podjetnike,...
 ... za računovodstvo in trgovino

<http://www.lamas.si> e-mail: lamas@lamas.si

POBRATENJE MED OBČINAMA str. 11
MARKT HIRSCHAU IN IVANČNA GORICA

PODELILI SO ZLATI GRB, JURČIČEVE NAGRADE IN TOMŠIČEVI PLAKETI str. 3

Zadnjo majsko soboto so dijaki Srednje šole iz Ivančne Gorice odplesali svoj maturantski ples. Z njimi so se veselili tudi gimnazijci iz Šentvida pri Ljubljani. To je bilo nepozabno doživetje za vse dijake in njihove starše.

**MNOŽIČNO PODPISUJEJO
 PETICIJO ZA ZAPORNICE**

str. 8

**ŠENTVID VABI NA 32. TABOR
 SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV**

str. 17

**V KOŠNJI JE BILA
 NAJHITREJŠA NAŠA
 PODŽUPANJA**

str. 10

KOLESARSKI MARATON TREH OBČIN str. 10

**17. 6. 2001 SE BOMO ODLOČALI NA NAKNADNEM
 ZAKONODAJNEM REFERENDUMU O ZAKONU O SPREMEMBAH
 IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVLJENJU NEPLODNOSTI IN
 POSTOPKIH OPLODITVE Z BIOMEDICINSKO POMOČJO**

str. 5

NOVE ZNAMKE

POŠTA SLOVENIJE

BESEDE UREDNIŠTVA

Vedno znova ugotavljamo, da je naša občina zelo gostoljubna, da se pri nas vedno kaj dogaja in da imamo zato tudi veliko prijateljev občine. Naš časopis je v tem mesecu komaj uspel beležiti tolikšno količino dogodkov in obiskov. Gostili smo namreč prijatelje iz Hirschaida, kolesarje, kanuiste, se pripravljali na sprejem pevcev, praznovali praznik občine in še in še. Kot boste videli, je časopis tudi zato malce obširnejši, nekaterih člankov pa sploh nismo uspeli uvrstiti v to številko. Upamo, da bo poletna vročina malce upočasnila tempo dogajanj in nam privoščila tudi nekaj zaslužene lenobnosti. Do poletja bo časopis izšel še enkrat. Če vas lenobnost vseeno ne bo preveč prevzela in boste napisali kak članek, ga tako lahko pošljete do 20. junija na naslov časopisa ali po elektronski pošti. (KM)

KDO SMO?

LOGO d.o.o.
 Ljubljanska cesta 66
 1290 Grosuplje
 Tel.: 01 7866-830

NAŠA GLAVNA DEJAVNOST
 JE PRODAJA IN RAZVOJ

KURILNEGA OLJA

Naročila po tel.: 01 7866-840

KAJ ŠE NUDIMO?

TEHNIČNI PREGLED MOTORNih IN PRIKLOPNih
 VOZIL, ZAVAROVANJE, PLAČILO CESTNINE,
 PODALJŠANJE REGISTRACIJE.

VSE NA ENEM MESTU!

29. maja je bil občinski praznik, ki so mu bile posvečene številne prireditve

PODELILI SO ZLATI GRB, JURČIČEVE NAGRADE IN TOMŠIČEVI PLAKETI

Konec maja smo praznovali občinski praznik in temu so bile posvečene številne prireditve, ki so se od 18. do 29. maja zvrstile v več krajevnih skupnostih Občine Ivančna Gorica: Pozdrav maju v Ivančni Gorici, zaključna slovesnost ob 140-letnici rojstva slikarja Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični, Ex tempore 2001 na Muljavi, večer z Matejem Kovačičem na Muljavi (predstavitve alpinistične odprave v vzhodni Nepal), Kajakaški spust po Krki, Kolesarski maraton treh občin, tekmovanje koscev in razstava malic za kosce na Lučarjevem Kalu, Bachov orgelski koncert v Ivančni Gorici, krona praznika pa je bila kot vsako leto svečana podelitev občinskih priznanj in nagrad. Tokrat je bila slovesnost v petek, 25. maja, v ivanškem kulturnem domu.

PESTER PROGRAM

Za boljše vzdušje je že pol ure pred prireditvijo poskrbela Godba Stična, ki je izvedla promenadni koncert pred domom, potem pa se je začelo zares: slavnostna seja občinskega sveta, na kateri je župan Jernej Lampret v nagovoru predstavil večje projekte v okviru občine, ki jih nameravajo izpeljati (ali vsaj začeti) še letos, in ker to ni bila navadna seja, je zraven sodil še kulturni program, ki so ga oblikovali Mešani pevski zbor Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica pod vodstvom Milana Jevnikarja, recitatorka Maja Koželj, kitarista Boštjan Uršič in Luka Petrič, ki ju je za nastop pripravil Martin Strel, ter mladi plesalci iz Stične s trenerko Andrejo Šinkovec.

Najpomembnejši del večera je bila podelitev šestih priznanj in nagrad. Bodoče lastnike le-teh je na podlagi prispelih vlog predlagala komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja, občinski svet Občine Ivančna Gorica pa je na svoji majski seji sprejel Odlok o podelitvi občinskih priznanj in nagrad za leto 2001.

NAJVIŠJA NAGRADA - ZLATI GRB OBČINE IVANČNA GORICA ZA CECILIJO ŽAGAR

Zdaj upokojena univerzitetna profesorica Cecilija Žagar je dobila najvišje priznanje občine za svoje plodno delo na šolskem in kulturnem področju v času službovanja na Gimnaziji Stična, sedanji Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica. V različnih obdobjih je bila ravnateljica te šole kar štirikrat, poleg tega pa je bila tudi odlična pedagoginja slovenskega jezika in glasbenega pouka ter vodja dekliškega pevskega zbora, mentorica gledališkega krožka in

ena od ustanoviteljev Kulturnega društva na šoli.

TRI NAGRADE JOSIPA JURČIČA

DANICA KASTELIC

Danica Kastelic je zdaj predsednica kulturnega društva na Muljavi in tam skrbi za razgibano kulturno dogajanje. V letnem gledališču je predstavila že številna Jurčičeva dela in na oder večkrat postavila tudi prvi slovenski roman - Deseti brat. Kot učiteljica razrednega pouka in upraviteljica ter vodja šole je službovala v več krajih, in kamorkoli je prišla, je vodila po dve otroški dramski skupini in skupino odraslih igralcev. Pri uprizoritvah se ni lotila samo režije, temveč tudi dramaturgije različnih proznih tekstov.

KULTURNO DRUŠTVO - GODBA STIČNA

Že dolga leta ni prireditve na območju občine Ivančna Gorica, ki bi minila brez koračnic, polk in valčkov godbe Stična. Njeni zvoki so že skoraj eden izmed zaščitnih znakov občine, zato so nagrado dobili kot zahvalo za trud in uspehe ter kot vzpodbudo za nadaljnje delo. Ob utemeljitvi smo lahko slišali, da je nagrada Josipa Jurčiča namenjena vsem, ki so kadarkoli sodelovali pri delu godbe Stična.

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHNIKOV IVANČNA GORICA

Združenje šoferjev in avtomehnikov Ivančna Gorica, ki ima zdaj več kot 300 aktivnih članov, je lani praznovalo 40-letnico aktivnega delovanja. To združenje je nepogrešljivo pri organizaciji izobraževanja, vzgoje in preventive na področju prometne varnosti v

občini Ivančna Gorica. Brez njih ni minila nobena akcija, kot so Varna pot v šolo, kolesarski izpiti v OŠ in tekmovanje Kaj več o prometu, Otroci v avtu, Bistro glavo varuje čelada, Alkohol v prometu in Hitro je lahko prehitro.

PLAKETI ANTONA TOMŠIČA TURISTIČNA KMETIJA BERČON

Kmetija Berčon, ki na 736 metrih nadmorske višine predstavlja najvišjo naseljeno točko občine Ivančna Gorica, se je s kmečkim turizmom začela ukvarjati že leta 1973 kot prva na širšem ljubljanskem področju. Kmetija združuje 10 hektarov obdelovalnih površin in prav toliko gozda, poleg turizma pa je glavna dejavnost Berčonovih živinoreja. Vse od leta 1973 je bila gonilna sila poleg sina Francija mama Marija, zdaj pa je kuharico prevzela snaha Anica. Gostje se zelo dobro počutijo pri njih, tako da se ne gre čuditi, da so letos prejeli tudi priznanje Zlata žlica.

ANA PETRIČ

Gospa Ana Petrič je več desetletij nepogrešljiva na kul-

turnem, turističnem in družbenem področju v Višnji Gori. Daje

pomemben prispevek različnim kulturnim prireditvam, pomembno vlogo pa je imela tudi pri organizaciji Jurčičevega pohoda od Višnje Gore do Muljave. Vrsto let je bila urednica popularnega krajevnega glasila Višnjan, pri katerem zdaj sodeluje kot članica uredniškega odbora. Gospa Petrič je bila tudi ena od pobudnikov za uveljavitev sedaj že tradicionalnih Aninih sejmov in vsakoletne proglašitve najbolj urejene kmetije, hiše, vasi, ulice in poslovnega lokala na območju Krajevne skupnosti Višnja Gora.

Janja Omahen

NAJMOČNEJŠA STRANKA V OBČINI

Socialdemokratska stranka Slovenije je najmočnejša stranka v Občini Ivančna Gorica, saj ima v občinskem svetu osem svetnikov, pa tudi župan Jernej Lampret je bil izvoljen kot njen kandidat. Na minulih državnozborskih volitvah je kandidat SDS Janez Janša prejel skoraj 43 % glasov, kar dokazuje, da se zaupanje v SDS stalno povečuje.

ŠTIRJE IZ ODBORA NA KONGRES

V nadaljevanju konference sta gosta Nika Dolinar in dr. Jože Zagožen predstavila priprave na 7. kongres SDS in kongresne dokumente, o katerih je stekla obširna in plodna razprava.

Na 7. kongresu SDS bodo občinski odbor SDS Ivančna Gorica zastopali Stanislav Okorn, Milan Muhič, Franc Grabljevec in Dušan Strnad, člani SDS iz občine Ivančna Gorica pa kot kandidata za predsednika SDS soglasno podpiramo Janeza Janša.

Ob koncu konference je dr. Jože Zagožen Andreju Mirtiču izročil srebrno vrtnico, ki mu jo je izvršilni odbor SDS podelil za uspešno vodenje volilne kampanje ob minulih volitvah poslancev v državni zbor.

D.S.

Ustvarjamo Slovenijo vrednot

Konferenca članic in članov občinskega odbora SDS Ivančna Gorica.

Socialdemokratska stranka Slovenije se intenzivno pripravlja na svoj

7. kongres, ki bo 19. maja 2001 v Celju, na njem bodo delegati izvolili novo vodstvo stranke, sprejemali pa bodo tudi nov Statut. Politični program SDS bodo nadgradili z resolucijami, med katerimi se bo nosilna imenovala Ustvarjamo Slovenijo vrednot, kar je hkrati tudi slogan kongresa.

V okviru priprav na 7. kongres SDS je tudi občinski odbor SDS Ivančna Gorica

20. aprila 2001 v gasilskem domu v Stični sklical konferenco članic in članov odbora. Na njej - bila je dobro obiskana - smo najprej pregledali uspešnost delovanja odbora v minulemu letu, nato pa, ker je prejšnjemu potekel mandat, izvolili novo vodstvo odbora. Za predsednika je bil še za naslednje štiri letno mandatno obdobje izvoljen dosedanji predsednik Dušan Strnad, izvolili pa so tudi kar 32 članski izvršilni odbor in tričlansko nadzorno komisijo.

Republika Slovenija
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA GROSUPLJE
4. volilna enota, 3. volilni okraj

Številka: 009-3/01
Datum: 16.5.2001

Na podlagi določb 41. člena Zakona o referendumu in ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 - odločba US, 34/96 - odločba US, 38/96 in 43/96 - odločba US, 82/98 - odločba US) in Odloka o razpisu naknadnega zakonodajnega referenduma o Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravljenju neplodnosti in postopkih oploditve z biomedicinsko pomočjo (Uradni list RS, št. 33/01) je Okrajna volilna komisija Grosuplje sprejela

SKLEP

O DOLOČITVI VOLIŠČ IN NJIHOVIM OBMOČJEM ZA IZVEDBO NAKNADNEGA ZAKONODAJNEGA REFERENDUMA O ZAKONU O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVLJENJU NEPLODNOSTI IN POSTOPKIH OPLODITVE Z BIOMEDICINSKO POMOČJO, KI BO 17.6.2001

Za izvedbo naknadnega zakonodajnega referenduma, ki bo 17.6.2001, Okrajna volilna komisija Grosuplje določa naslednja volišča in njihova območja:

zap. št.	oznaka volišča	ime volišča	sedež volišča	območje volišča
31.	403032	KULTURNI DOM IVANČNA GORICA I	Sokolska ul. 4, Ivančna Gorica	Ivančna Gorica
32.	403033	KULTURNI DOM IVANČNA GORICA II	Sokolska ul. 4, Ivančna Gorica	Mrzlo Polje, Mleševo, Škrjanče, Gorenja vas, Veliko Črnelo, Malo Črnelo, Vrhpolje pri Šentvidu, Malo Hudo, Stranska vas ob Višnjici, Spodnja Draga
33.	403034	KULTURNI DOM MULJAVA	Muljava 20	Muljava, Potok pri Muljavi, Oslica, Leševje, Mevce, Velike Kopolje, Male Kopolje, Bojanji Vrh, Velike Vrhe, Male Vrhe, Sušica, Trebež
34.	403035	KULTURNI DOM STIČNA	Stična 11	Stična, Gabrje pri Stični, Mala Dobrava, Vir pri Stični
35.	403036	GASILSKI DOM METNAJ	Metnaj 2	Metnaj, Mala Goričica, Poljane pri Stični, Planina, Osredok nad Stično, Debeče, Obolno, Mekinje nad Stično, Dobrava pri Stični, Pristava nad Stično
36.	403037	MESTNA HIŠA VIŠNJA GORA	Višnja Gora, Mestni trg 21	Višnja Gora, Stari trg, Dedni Dol, Peščenik, Podsmreka, Polje pri Višnji Gori, Spodnje Brezovo, Velika Dobrava, Zgornja Draga
37.	403038	GASILSKI DOM KRIŠKA VAS	Kriška vas 10	Kriška vas, Pristava pri Višnji Gori, Nova vas, Zavrtče
38.	403039	LOVSKI DOM VRH PRI VIŠNJI GORI	Vrh pri Višnji Gori 38	Vrh pri Višnji Gori, Leskovec, Gorenje Brezovo, Kamno Brdo, Sela pri Višnji Gori
39.	403040	KULTURNI DOM ŠENTVID I.	Šentvid pri Stični 70	Šentvid pri Stični, Pristavlja vas, Griže, Petrušnja vas
40.	403041	KULTURNI DOM ŠENTVID II.	Šentvid pri Stični 70	Velike Češnjice, Male Češnjice, Veliki Kal, Mali Kal, Šentpavel na Dolenjskem, Zaboršt pri Šentvidu, Glogovica, Velike Pece, Artiža vas, Radohova vas, Grm, Selo pri Radohovi vasi
41.	403043	GASILSKI DOM DOB	Dob 8	Dob pri Šentvidu, Breg pri Dobu, Pokojnica, Škoflje, Boga vas, Podboršt, Sela pri Dobu, Rdeči Kal, Sad, Male Pece
42.	403044	GASILSKI DOM HRASTOV DOL	Hrastov Dol 20	Hrastov Dol, Trnovica, Lučarjev Kal
43.	403045	DRUŽBENI DOM TEMENICA	Temenica 2 A	Temenica, Čagošče, Dolenja vas pri Temenici, Praproče pri Temenici, Pungert, Videm pri Temenici, Bukovica, Šentjurje, Bratnice, Breg pri Temenici, Male Dole pri Temenici, Velike Dole pri Temenici
44.	403046	OSNOVNA ŠOLA AMBRUS	Ambrus 33	Ambrus, Kamni Vrh, Kal, Primča vas, Višnje, Bakrc, Brezovi Dol
45.	403047	GASILSKI DOM ZAGRADEC	Zagradec 11	Zagradec, Fužina, Malo Globoko, Male Rebrce, Velike Rebrce, Breg pri Zagradcu, Grintovec, Dečja vas, Kuželjevec, Češnjice pri Zagradcu, Tolčane, Valična vas, Marinča vas, Veliko Globoko, Gabrovka pri Zagradcu, Kitni Vrh
46.	403048	DRUŽBENI CENTER KRKA	Krka 1 d	Krka, Gradiček, Ravni Dol, Podbukovje, Laze nad Krko, Veliki Korinj, Mali Korinj, Krška vas, Znojile pri Krki, Trebnja Gorica, Gabrovčec, Velike Lese, Male Lese

Franc Krivic, univ.dipl.prav.

PRESEDNIK OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE GROSUPLJE

NAKNADNI ZAKONODAJNI REFERENDUM O ZAKONU O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVLJENJU NEPLODNOSTI IN POSTOPKIH OPLODITVE Z BIOMEDICINSKO POMOČJO, KI BO 17.6.2001

Državni zbor Republike Slovenije je razpisal naknadni zakonodajni referendum o Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravljenju neplodnosti in postopkih oploditve z biomedicinsko pomočjo. Odluk o razpisu referenduma je objavljen v Uradnem listu RS, št. 33/01.

Vprašanje, o katerem se bomo volivci odločali, bo:

"Ali ste za to, da se uveljavi zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravljenju neplodnosti in postopkih oploditve z biomedicinsko pomočjo (EPA 1318 - II), sprejet v Državnem zboru dne 19.4.2001?"

Volivec glasuje tako, da obkroži besedo ZA ali besedo PROTI.

Republiška volilna komisija je določila rokovnik opravil, ki so pomembna za uresničevanje aktivne volilne pravice, zato za najpomembnejši seznanjamo volivce:

- razgrnitev volilnih imenikov 28.5.2001,
- PREDČASNO GLASOVANJE na sedežu Okrajne volilne komisije v Grosupljem, Kolodvorska c. 2 dne 12., 13.

in 14.6.2001 v času od 9. do 17. ure,
• GLASOVANJE V REPUBLIKI SLOVENIJI PO POŠTI za osebe, ki bodo 17.6.2001

- v bolnišnici ali zdravilišču,
- v domu za starejše občane, pa nimajo stalnega prebivališča v domu,
- na sluzenju vojaškega roka,
- na prestajanju kazni zapora ali v priporu, če bodo najpozneje do 10.6.2001 vložile zahtevo za glasovanje pri Okrajni volilni komisiji Grosuplje (obrazci za glasovanje po pošti bodo na voljo v omenjenih institucijah);
- GLASOVANJE NA DOMU 17.6.2001 za osebe, ki se zaradi bolezni ne morejo zglasiti na volišču, če bodo najpozneje v četrtek, 14.6.2001, sporočile Okrajni volilni komisiji, da želijo glasovati na domu. Željo za glasovanje na domu lahko sporočite na tel. št. 7861 626.

Pravico voliti uresničujejo z glasovanjem osebno volivci, ki bodo najpozneje 17.6.2001 dopolnili 18 let starosti in jim ni odvzeta poslovna sposobnost. Nihče ne more glasovati po pooblaščenju.

Andrej Struna, tajnik OKV

OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA GROSUPLJE
4. volilna enota, 3 volilni okraj

sedež: GROSUPLJE, Kolodvorska 2
tel. št.: 7864-311
fax: 7862-285

tajnik OKV:
ANDREJ STRUNA, tel.št. 7861 626
namestnica tajnika:
DRAGICA URBAS

Sestava komisije:
predsednik:
FRANC KRIVIC
namestnica predsednika:
KATARINA MAROLT KURET
član:
FRANC GODEŠA
namestnik člana:
VINKO KOBILCA
član:
JANEZ DOLINŠEK
namestnik člana:
DARKO STARC
član:
ANDREJ LIKOVIČ
namestnica člana:
BOJANA MARAVIČ

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

IZPOSOJANJE VIDEOKASET IN SNEMANJE TER MONTAŽA

Vprašanje:

Želel bi odpreti izposojevalnico videokaset ter na videokasete snemati razne priložnostne dogodke. Kakšne pogoje moram izpolnjevati za to?

Odgovor:

Izposojanje videokaset spada v dejavnost, ki ni obrtna niti obrti podobna, po standardni klasifikaciji dejavnosti pa je uvrščena med "izposojanje izdelkov široke porabe", šifra 71.40. Dejavnost prigrasite na vaši upravni enoti, ki pa bo od vas zahtevala, da je ta v skladu z Zakonom o pogojih za opravljanje reproduktivne video-avdio dejavnosti ter seveda tudi ustrezen prostor, v katerem bo potekala izposoja kaset.

Videosnemanje ter montiranje videofilmov pa od decembra lani spada med obrtne dejavnosti, ki jih lahko opravlja oseba, ki je po poklicu fotograf ali fotografski mojster. Pred tem pa je bilo možno to premostiti le s preizkusom strokovne usposobljenosti na podlagi daljših tovrstnih izkušenj.

PODKOVNO KOVAŠTVO

Vprašanje:

Moj oče je podkovni kovač in je to dejavnost opravljal tri desetletja. Tudi podkve je sam izdeloval. Sedaj to opravljam že nekaj let tudi jaz, le da podkve ne delam, ker se to ne izplača, saj se za primerno ceno dobijo na tržišču. Naredimo pa v naši kovačiji sem in tja kakšno komplicirano, za specialno "obuvalo". Ker so konji vedno bolj v "modi", bi želel to tudi uradno registrirati. Kaj moram storiti?

Odgovor:

Dejavnost, ki jo želite opravljati, načelno spada med obrtne dejavnosti, torej se zahteva tudi ustrezna izobrazba. Ker pa je podkovno kovaštvo pri nas že zelo redka dejavnost oziroma ni veliko ljudi, ki bi se s tem še (spet) ukvarjali, lahko dejavnost registrirate kot domačo in umetnostno obrt. Postopek je tak, da na komisijo za domačo in umetnostno obrt pri Obrtni zbornici Slovenije naslovite vlogo (formular je že narejen) in nato z ustreznim pozitivnim mnenjem, ki vam bo izdano, dejavnost opravljate pod statusom domače in umetnostne obrti.

RESTAVRATORSTVO V GRADBENIŠTVU

Vprašanje:

Ukvarjam se z restavriranjem stavb in za seboj imam že nekaj uspešnih stvaritev. To delo mi "leži" in seveda tudi veseli. Ker pa bom moral prej ali slej stvar tudi legalizirati (izdajanje računov, zakon o delu na črno itd.), me zanimajo pogoji. Sicer imam končano osnovno šolo in sem star že blizu petdeset let.

Odgovor:

Ne morem vam odgovoriti na vprašanje tako, da boste zadovoljni in da bi stvar legalizirali, kot pravite. Zadeva je namreč v pristojnosti univerzitetnih restavradorjev. Sicer pa ima Srednja gradbena in ekonomska šola v Ljubljani 1200 urne tečaje za restavriranje in rekonstrukcije stavb. Pogoj za pristop k takemu tečaju je končana poklicna šola katerekoli smeri. Vendar je tudi potrdilo, ki ga prejmete po usposabljanju, sporno za uveljavljanje kvalifikacije, saj je to le tečaj na katerem pridobite mnogo uporabnega znanja od univerzitetnih predavateljev, vendar je vse skupaj le tečaj.

TROŠARINE ZA ŽGANJEKUHO

Kot je že znano, je moral mali proizvajalec žganja prijaviti na Carinsko upravo kotel za žganjekuho in tako bi moral za vsak liter proizvedenega žganja odšteti 500 tolarjev oziroma bi se upoštevala olajšava glede na število družinskih članov.

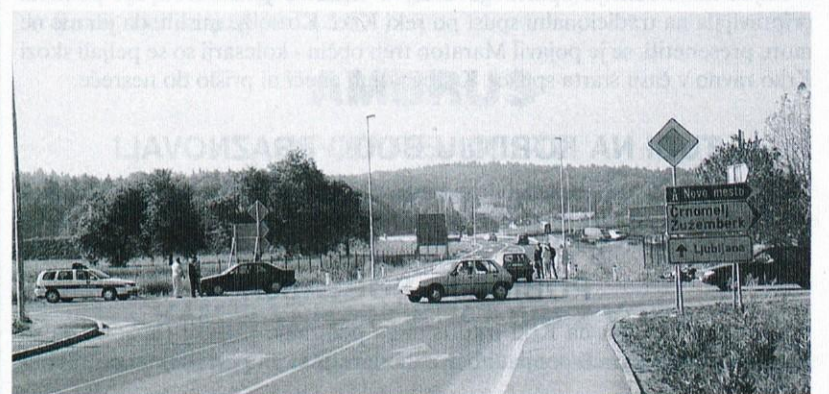
Sprememba zakona v zvezi s tem pa je, da mora mali proizvajalec javiti prostornino kotla, od katere bo odvisna višina zneska v odločbi za odmero trošarine.

Plačati bo treba 3.000 tolarjev, če znaša prostornina kotla 40 do 100 litrov oziroma 6.000 tolarjev, če je prostornina večja od 100 litrov.

Če pa ste kotel prijavi, pa ga ne uporabili za namen žganjekuhe, ga mora zapečatiti uradna oseba, kar pa je seveda povezano z določenimi stroški. V nasprotnem primeru se smatra, da ste kotel uporabili in boste prav tako dolžni poravnati trošarino.

VSAKODNEVNE NESREČE

Opazili smo, da se je zadnje tedne v križišču, kjer se iz Ivančne Gorice zavije proti cerkvi ali Muljavi, naravnost pa se pride na avtocesto za Ljubljano, zivilo precej pločevine. Ljudem očitno ni jasno, kdo ima prednost, ali pa so nepozorni na pred seboj vozeča vozila. Ob takih dogodkih so verjetno veseli le avtokleparji.

IVANČNA GORICA

OTVORITEV

Konec maja so v Ivančni Gorici pripravili svečanost ob dokončanju ceste od glavnega križišča do šolskega centra.

REKONSTRUKCIJA

Milan Pušljar, predsednik sveta KS Ivančna Gorica, je povedal, da rekonstruirajo cesto od Marofa do Malega Hudega, kjer je zaenkrat še makadam. Pot bodo nasuli z gramozom in uredili odvodnjavanje, kar jih bo stalo blizu 500 tisočakov.

LEPŠA DVORIŠČA

Kdor je še pred kratkim po kakšnem nalu hodil mimo blokov v Ivančni Gorici, se je gotovo jezil nad lužami in blatom. Vendarle smo dočakali boljše čase, saj so po besedah predsednika Pušljarja dvorišča nasuli, tako da je pot mimo blokov zdaj prijaznejša.

RAZSVETLJAVA

Obetajo se svetlejši časi za cesto od Ivančne Gorice do šolskega centra, saj so dela, ki bodo tja pripeljala javno razsvetljava, že v polnem teku.

VZDRŽEVANJE

Maja so v okolici Ivančne Gorice opravljali vzdrževalna dela na makadamskih cestah, ki jih je v ivanški krajevni skupnosti še nekaj manj kot sedem kilometrov.

STIČNA

10. OBLETNICA STIŠKEGA KVARTETA

Stičani so jubilej Stiškega kvarteta vzeli zelo zares, tako da se vsa krajevna skupnost pripravlja na dvodnevno praznovanje, ki bo 8. in 9. junija (več o praznovanju preberite na kulturnih straneh).

MALA DOBRAVA

Sredi maja so na Mali Dobravi zaključek pomembne investicije - napeljava javne razsvetljave - počastili z družabnim večerom, ki so ga obenem namenili tudi pogovoru o nadaljnjih delih v tej vasi, saj si vaščani želijo cestne povezave z Zgornjo Drago.

UREJAJO POKOPALIŠČE

Stane Okorn, predsednik sveta KS Stična, je povedal, da krajani z udarniškim delom urejajo bankine in robove ceste v okolici pokopališča.

KDAJ BO ZMANJKALO STARIH AVTOMOBILOV?

Zraven vodnega rezervoarja na virski gmajni se je menda pojavila odslužena katca (nekateri ta tip vozila poznajo pod imenom R4). Pravijo, da so okoličani videli traktorista, ki jo je privlekel, zato bi bilo dobro, če bi jo še odvelel.

PREPLASTITEV

V virskem mestu, v starem delu Vira, se pripravljajo na preplastitev dotrajane ceste. Kdaj se bo to zgodilo, je odvisno od tega, kako plodni bodo pogovori in dogovori, ki še niso zaključeni.

KRKA

SPUST PO KRKI

Kajak kanu sekcija Športnega društva Krka se je dobršen del pomladi pripravljala na tradicionalni spust po reki Krki. Ko so že mislili, da jih nič ne more presenetiti, se je pojavil Maraton treh občin - kolesarji so se peljali skozi Krko ravno v času štarta spusta. K sreči kljub gneči ni prišlo do nesreče.

TUDI NA KORINJU BODO PRAZNOVALI

Na Korinju se po besedah predsednika sveta KS Krka Jožeta Smoliča pripravljajo na otvoritev na novo asfaltirane ceste Korinj - Ravne.

POBIRAJO SOGLASJA

Mesec ljubezni so na Krki izkoristili za pobiranje soglasij (upamo, da so lastniki zemljišč zaradi pomladi bolj radodarni), ki jih potrebujejo pri rekon-

GOZDOVI NAD GABROVKO - ZADNJE
POČIVALIŠČE MARSIKATERE "MAKINE"

Maj je mesec odvoza kosovnih odpadkov. Po lanski izjemni beru je bilo letos pričakovati precej manj odpadkov, a marsikje ni bilo tako.

Vaščani Gabrovke pri Zagradcu so se letos prizadevno lotili zbiranja odpadkov, ki jih v gozdovih nad vasjo ni manjkalo. Največ smetišč je bilo ob makadamski cesti, ki povezuje Gabrovko s Tolčanami, Češnjicami in Valično vasjo. Tam je poleg različne "šare" ležalo kar nekaj primerkov starih zapuščenih avtomobilov, saj je njihovim zadnjim lastnikom očitno malo mar, kje bo njihovo zadnje počivališče. Toliko pa so vendarle ekološko zavedni, da jih ne pustijo pred svojim pragom.

RAJ AVTOMOBILOV
BREZ REGISTRSKIH
TABLIC

Da pa bi ravno ob tej razmeroma neprometni cesti "izdihnilo" toliko avtomobilov, skoraj ni verjeti. Ali pač. Cesta, ki gre iz Zagradca čez Gabrovko in naprej po t.i. Rimski cesti do Muljave, namreč velja za rajsko cesto avtomobilov brez registrskih tablic. Može postaviti sem ne zahajajo prav pogosto. To dobro

vedo predvsem naši Romi, ki prebivajo ob cesti med Zagradcem in Ambrusom. Po pripovedovanju krajanov so nekaj zapuščenim primerkom bili zanesljivi zadnji lastniki. Tudi spretno zavite in barvite "culice" z raznovrstno kramo, ki je bila razmetana marsikje naokrog, lahko mirno pripišemo Romom, saj takšne uporabljajo le oni.

REŠITEV JE V
IZOBRAŽEVANJU IN
OZAVEŠČANJU

Ko smo takole zbirali njihove ostanke, je seveda padla marsikatera ostra beseda na njihov račun. Ugotavljali smo, da bi bilo najbrž dobro poskusiti, da bi pred njihovo

Od uslužbenca Javnega komunalnega podjetja Grosuplje smo izvedeli, da so letos iz naše občine odpeljali 118 zapuščenih avtomobilov in tri kamionske kabine, kar je v primerjavi z lansko bero (229 avtomobilov!) precej manj, a še vedno kaže na nizko raven ekološke ozaveščenosti. V času letošnjega kosovnega odvoza se je pogosto dogajalo, da so bila mesta s kosovnimi odpadki kot na glavo obrnjeni smetnjaki, saj je bilo tam tudi veliko takih stvari, ki bi sodile v kontejnerje za komunalne odpadke. Za vse, ki ste zamudili kosovni odvoz, je prav, da veste, da na deponiji v Špaji dolini, ki je odprta vsak dan med 7. in 19. uro, razen ob nedeljah in praznikih, lahko po kakšnem temeljitim čiščenju brezplačno pustite vso šaro, ki se je želite znebiti.

Simon Bregar

Pri Lavričevi koči na Gradišču so se srečali člani Sožitja Grosuplje

PREVEČ OTROK S POSEBNIMI
POTREBAMI OSTAJA DOMA

Minulo sončno soboto so člani Sožitja Grosuplje, društva za pomoč duševno prizadetim, ki združuje člane iz treh občin: Grosuplje, Ivančne Gorice in Dobropolja, izkoristili za svoje tradicionalno srečanje pri Lavričevi koči na Gradišču, letos že tretje po vrsti.

Na področju, ki ga pokriva grosupeljsko Sožitje, je 120 duševno prizadetih oseb, a na srečanje na Gradišču jih je prišlo veliko manj: kakih 40 ali 50. Nad tem je bila razočarana tudi predsednica društ-

va Nevenka Zrnc, ki se trudi, da bi jih na taka in podobna srečanja prihajalo čimveč, saj je druženje teh ljudi in njihovih družinskih članov zelo pomembno za njihovo bolj kakovostno življenje. "Ugotavljam, da se mnogi držijo samo doma, kar ni dobro. To smo v našem društvu ugotovili že ko smo pobirali prijave za vikend seminarje za starše duševno prizadetih otrok; ljudje se enostavno nočejo odločiti za tako obliko izobraževanja. Enako se je zgodilo, ko smo jim ponudili brez-

domovanje postavili kak kontejner, kamor naj odlagajo svoje odpadke. Brez dvoma pa je vsaj meni jasno, da brez dobro zamišljenega koncepta intenzivnega izobraževanja in ozaveščanja Romov, pri katerem bi morali še kako dobro sodelovati država, občina in kraj, posebnih rezultatov ne bo.

Vendar pa vse krivde prav gotovo ne velja zvaliti na Rome. Sami vaščani so oz. smo ugotavljali, da je marsikakšna "smet" v gozdu tudi zasluga čisto "navadnih" vaščanov oz. krajanov. Ozaveščenost na tem področju je očitno še vedno precej nizka. V gozdu je bilo mogoče najti marsikaj: od akumulatorjev, za katere vemo, kako strupeno tekočino vsebujejo, do baterij in tudi obrabljene strojne olja. Zakaj je treba puščati takšne stvari v gozdu danes, ko imamo urejen odvoz odpadkov mi ni jasno, tako kot najbrž nobenemu od tistih, ki so v gozdu pobirali odpadke. Prav pobiranje odpadkov po razmetanih smetiščih pa je izjemno koristna in vzgojna stvar. Tistim namreč, ki se kdaj udeležijo kake take akcije, gotovo ne bo nikoli prišlo na misel, da bi počeli kaj takšnega. Zato pozivam vse občane, da se vsako leto ob podobnih akcijah le-tim čimbolj množično odzovete in upam, da bo nekoč več pobiralcev kot pa smeti samih.

plačno plavanje v bazenu v Šentvidu pri Stični," je dejala Zrnčeva.

Kljub temu je bilo na Gradišču zelo veselo; kako tudi ne bi bilo, saj je že v vabilu pisalo, da ne bodo manjkali srečelov, družabne igre, okusna hrana in pijača. Ob tej priložnosti sta dve dekleti, Urša in Petra, zbrane z glasbo celo pripravili do tega, da so zaplesali. Kulturni program in družabne igre so vodile tri prostovoljke, Barbara, Mili in Kati, ki sicer delajo v Klubu Čukec. "Vsako sredo se v stari šoli Brinje v Grosuplju med 15.30 in 17.30 dobivamo z otroki s posebnimi potrebami, ki niso vključeni v nobeno institucijo. Skupaj ustvarjamo na likovnih delavnicah, prek igre jim pomagamo pri vključevanju v okolje, včasih gremo celo na kakšen izlet," so dejala dekleta, ki so s svojimi varovanci recitala dve pesmi in pripravila družabne igre na prostem, tisti, ki so se najbolje odrezali, pa so za svoje dosežke dobili celo pokale. Druženje se je zavleklo v pozni večer, končalo pa z obljubo, da se na Gradišču ali kje drugje dobijo spet naslednje leto.

JANJA OMAHEN

Letos praznujemo 60 letnico OF in 10 let samostojne Slovenije

PROSLAVA OB DNEVU UPORA PROTI OKUPATORJU

Ob državnem prazniku, dnevu upora proti okupatorju, in 60-letnici ustanovitve Osvobodilne fronte, smo skupaj z Občino Grosuplje in Združenjo listo socialnih demokratov ter Liberalno demokracijo Slovenije organizirali svečanost v avli Osnovne šole Louisa Adamiča v Grosuplju. Slavnostni govornik na njej je bil poslanec državnega zbora gospod Miran Potrč, na koncu pa je Partizanski pevski zbor pripravil še koncert.

Prireditve se je udeležilo veliko pripadnikov in borcev domicilnih enot Cankarjeve, Levstikove in Ljubljanske brigade, Druge grupe odredov Dolenjske in Zapadnodolenjskega odreda, Prvega bataljona varnostno obveščevalne službe OF, Okrožnega odbora varnostnoobveščevalne službe Grosuplje Stična in Okrožnega odbora aktivistov OF Grosuplje - Stična. To pomembno obletnico so v naši družbi preživeli tudi vojni veterani osamosvojitvene vojne, izgnanci in interniranci, predstavniki političnih

strank ter župan Janez Lesjak.

ČAS, DA SE NEHAMO PREPIRATI O PRETEKLOSTI

Miran Potrč je v svojem govoru povedal, da ne smemo pozabiti na dejanja pred šestimi desetletji, ki so vplivala na kasnejši razvoj. Spomnil nas je, da letos praznujemo dve pomembni obletnici: 60-letnico ustanovitve OF slovenskega naroda in 10-letnico osamosvojitve Slovenije. Z osvobodilnim bojem, ki ga je povežala OF, smo Slovenci skupaj z drugimi jugoslovanskimi narodi zmagali nad fašizmom. Veliko ciljev smo uresničili že v nekdanji Jugoslaviji, ko pa je postajalo vse težje in ko je Miloševićeva politika že onemogočala samostojnost, se nam je uspelo odcepiti. Takrat se je ponovno izkazala naša enotnost. Na koncu je gospod Potrč dejal, da bi bil zdaj že čas, da se nehamo prepirati o preteklosti, pa tudi proslave ob državnih praznikih ne bi več smele biti deljene po strankah. Slovenski politiki bi morali končno doumeti, da smo bili Slovenci uspešni samo

takrat, ko smo zmogli skupno delo, ne pa v času razdvojenosti.

ZGODOVINA OF

Voditeljica programa Simona Zorc-Ramovš je slikovito opisala dejavnost OF v naši občini. Na Polževem je bilo srečanje aktivistov OF s tega področja že 15. junija 1941, udeležil pa se ga je tudi Boris Kidrič, ki je predstavil program in cilje OF. Okrožni odbor OF za naše področje je bil ustanovljen 28. septembra 1941 v gostilni Pri Jožkovcu v Račni, kasneje so ustanovili še rajonske odbore OF na Slivnici, v Žalni, Račni, Št. Juriju, Šmarju in na Polici. Po nastanku osvobodilnega ozemlja, septembra 1943, je Izvršni odbor OF z odlokom razglasil ustanovitev posebnih upravnih komisij. Takrat so ustanovili veliko vojaških delavnic, v Šentvidu je bila usnjarna, v Motvozu in platnu pa so izdelovali tkanine za podloge, embalažo, hišno perilo, šotorska krila in motvoze. Začeli so celo z rednim poukom. Do osvoboditve Beograda spomladi 1945 se je stiškogrosupeljsko okrožje, združeno z novomeškim okrajem, premaknilo v Črnomelj, potem pa v Stari trg ob Kolpi.

Na koncu so nas pevci Partizanskega pevskega zbora pod vodstvom profesorja Franca Gornika s pesmimi, kot so Hej tovariši, Bilečanka, Svobodna Slovenija in Domovina naša je svobodna, navdušili, in nekateri so proti koncu njihovega nastopa že bučno ploskali in peli. Po koncu uradnega programa se je druženje nadaljevalo še v jedilnici šole, kjer je bila pogostitev.

Slavko Kovačič, predsednik Območnega združenja borcev in udeležencev NOV Grosuplje

Fire group bo 20 otrokom pomagal na počitnice

PETSTO MOTORISTOV NA NOGOMETNEM IGRIŠČU

Fire group, skupina motoristov iz Ivančne Gorice, je od 4. do 6. maja že drugič pripravila ognjene dneve (Fire days), ki so imeli dobrodelni pridih, saj so se člani te skupine odločili za sodelovanje z Rdečim križem. Z izkupiškombodo namreč dvajsetim otrokom iz socialno ogroženih družin omogočili počitnice na Debelem rtiču.

V času prireditve je bilo pomožno nogometno igrišče, kjer se je vse skupaj odvijalo, oblegano kot le na najpomembnejših tekmah.

ROCK KONCERTA

Organizatorji, dvajset ognjenih fantov iz kluba, dekleta si članstva med njimi sploh ne morejo privoščiti, saj je pogoj za sprejem, da si pol-

noleten fant z motorjem in izpitom zanj, so srečanje izpeljali tako, kot so si zamislili v programu: v petek je bil koncert slovenske rock skupine Big foot mama, v soboto popoldne pa so se odpeljali na turistično vožnjo do slabih deset kilometrov oddaljenega Peščenika pri Višnji Gori, kjer je lastnik gostilne Jelenov rog zastoj točil pijačo. In če gre verjeti besedam predsednika Fire group, Vasje Kosa, potem je bilo tam sto motorjev, v vsem koncu tedna pa se jih je na prizorišču dogajanja pojavilo petsto.

PAŠA ZA OČI

Zvečer so se vrnili v Ivančno Gorico, se nasmejali tistim, ki so se odločili sodelovati v kakšni družab-

ni igri, sledila pa sta koncert in erotični šov, striptiz dveh mladenk, med katerim človek še pijače ni mogel naročiti, saj so si natakariji vzeli zasluženi čas za odmor. Kakšnih 700 ljudi se je takrat trlo pred odrom.

SEJALI SO TRAVO

V nedeljo se je na kraju dogajanja zbralo malo ljudi: kolikor jih je prespalo v bližnjih šotorih in domačini, ki so prišli pogledat, v kakšnem stanju je igrišče, kjer se je odvijala dvodnevna vsesplošna zabava.

Pred motoriziranimi organizatorji je bilo še nekaj zelo delovnih dni. Pobrli so cigaretne ogorke in druge smeti ter posejali travo, saj je bilo nogometno igrišče po prireditvi videti kot slabo zorana njiva. Na vprašanje, ali so zadovoljni, je Vasja Kos odgovoril: "Bilo je veliko ljudi, čeprav smo upali, da jih bo še več. Motoristi se v dežju ne odpravljajo na pot, vreme pa je bilo v teh dneh zelo spremenljivo. Če ne bi imeli sponzorjev, otrokom verjetno ne bi mogli pomagati."

Na koncu je omenil, da so največje vsote denarja prispevala podjetja Akrapovič, Kalit in Bayer Pharma, zastoj pa so jih dva dni varovali fantje iz agencije Valina.

Janja Omahen

strukciji 500 metrov ceste v Malem Vidmu, ki povezuje Krko in Grosuplje.

UREJAJO OKOLICO MRLIŠKE VEŽICE

V prejšnji številki Klasja smo pisali o tem, da so Krčani asfaltirali parkirišče pri mrliški vežici, zdaj pa lahko dodamo še to, da so se krajani vrgli še v vrtarska dela - zdaj namreč urejajo zelenico.

ŠENTVID

MRLIŠKA VEŽICA

Drago Božič, predsednik sveta KS Šentvid pri Stični, je povedal, da so že izbrali izvajalca za gradnjo prizidka k mrliški vežici. Aktivnosti predstavnikov KS bodo zdaj usmerjene k nabiranju denarja, zato se v bližnji prihodnosti obetajo zbori krajanov po krajevnih skupnostih, ki so neposredno vezane na to mrliško vežico. V grobem so preračunali, da naj bi vsako gospodinjstvo prispevalo 20 tisočakov. Če se zdi znesek komu previsok, velja omeniti, da bodo vsem gospodinjstvom teh 20.000 tolarjev ob prvi uporabi vežice od skupnega zneska odšteli.

ASFALTIRALI BODO

Cesta od Petrušnje vasi proti Culki naj bi dobila asfaltno preobleko. Kdaj se bo to zgodilo, še ni povsem jasno, ker se zaenkrat šele pripravljajo na to.

Veliko bolje kaže v Velikih Pecah, kjer je polaganje asfalta "tik pred zdajci".

KULTURNI TEDEN

Šentvidčani se pripravljajo na kulturni teden, ki se bo začel v torek, 12. junija, in z 32. taborom pevskih zborov zaključil v nedeljo, 17. junija. Omeniti je treba, da bo v soboto, 16. junija, ob 19.30 koncert zamejskih pevskih zborov.

TEMENICA

ASFALTIRALI BODO

Predsednik sveta KS Temenica Ignac Kastelic je povedal, da se v njihovi KS pripravljajo na polaganje asfalta na več krajih - v Radanji vasi (375 metrov), na Čagoški gori (275 metrov) in na Debelem hribu (500 metrov); v Šentjuriju pa bodo del ceste (250 metrov) preplastili.

NA OGLED Z OBČINSKO UPRAVO

V nekaterih vaseh temeniške krajevne skupnosti se te dni pripravljajo na obisk predstavnikov občinske uprave, saj naj bi si le-ti ogledali tri dele poti, ki vodijo do bolj oddaljenih vasi in zaselkov, kjer pa povrh vsega živi še malo ljudi. Tako si bodo predstavniki KS in občine ogledali ceste, ki vodijo skozi vasi Hrušcevec, Vrvišče, Kal in Bukovica. Teh poti v prvi fazi gotovo ne bodo mogli asfaltirati, ne bi pa bilo slabo, če bi jih vsaj razširili in uredili odvodnjavanje.

POGOVOR Z JANŠO

Sredi maja je KS Temenica obiskal prvak SDS Janez Janša in na pogovor z njim je prišlo veliko ljudi.

DOB

ZAKAJ V SELIH ŠE NE DELAJO?

Predsednik sveta KS Dob Anton Čebular je povedal, da bi moral Rekon v Selih pri Dobu sredi maja začeti z deli, a zaenkrat nič ne izgleda, da bi se kaj delalo.

MOTEČE POMANJKLJIVOSTI NA AVTOCESTI

Na sestanku, ki ga je imela KS Dob z Darsom in predstavniki Občine Ivančna Gorica so se dogovorili, da bodo strokovnjaki preskrbeli mnenje o zbiralnikih Z 11 in Z 12. Gre namreč za zbiralnika ob avtocesti, od koder voda bolj kot kam drugam teče v podvoz krajevne ceste Dob - Male Pece.

Na cestninski postaji so v skladu s predpisi zgradili čistilno napravo za kanalizacijo, ki pa je očitno zatajila, saj se smrad iz njene okolice širi daleč naokrog. V KS Dob obljublajo, da bodo poklicali ustrezne inšpekcijske službe, če se zadeve s kanalizacijo ne bodo uredile.

METNAJ

ČISTILI SO

Alojz Janežič, predsednik sveta KS Metnaj, je povedal, da so minuli mesec tudi v njihovi KS pridno zbirali kosovne odpadke in med drugim nabrali kar nekaj avtomobilskih školjk.

PLESNE VAJE

Ljubitelji prefinjenega gibanja ob glasbi se dobivajo v metnajske Domu krajanov, kjer imajo plesni tečaj.

AMBRUS

OTVORITEV CESTE

Ambrušani se pripravljajo na otvoritev ceste Ravne - Korinj, pri tem pa se bodo morali uskladiti s predstavniki KS Krka, saj omenjena cesta povezuje obe krajevni skupnosti.

KAMNI VRH VEČKRAT BREZ VODE

Na Kamnem vrhu, kjer je kakih 10 hiš, še nimajo vodovodnega zajetja. Jože

Hrvat, predsednik sveta KS Ambrus, je povedal, da se o tem večkrat pogovarjajo s predstavniki občine, a kaj dlje od pogovorov zaenkrat še niso prišli.

TEŽAVE Z ROMI

V ambruški krajevni skupnosti se nikakor ne morejo otresti težav z Romi. Ti so se zdaj preselili na staro lokacijo - Kužljevec. Sicer pa so bili Romi v času zbiranja kosovnih odpadkov in avtomobilskih školjk zelo dejavni, saj so pregledali in z ustreznim orodjem "obdelali" vse, kar bi jim utegnulo kdaj koristiti.

KRAJEVNI PRAZNIK

V nedeljo, 24. junija, bodo v Ambrusu praznovali krajevni praznik; domačini obljublajo podobno druženje kot lani - športne aktivnosti, kulturni program in golaž.

ZAGRADEC

DELA PRI MRLIŠKI VEŽICI

Doslej so pri zagraški mrliški vežici napeljali vodo in elektriko, še vedno pa gradijo podporni zid, o čemer smo pisali že v prejšnji številki Klasja. Potem jih čaka še urejanje okolice.

NAVOZILI BODO PESEK

Po krajevnih cestah, ki so še brez asfalta, bodo navozili nekaj peska.

SOBRAČE

ZNAK, KDO BO TEBE LJUBIL

Na cesti proti Selam so že pred meseci postavili dva znaka za omejitve obremenitve: enega v Sobračah in drugega višje, na meji med KS Sobrače in KS Primskovo. Ta slednji resnično nima sreče, saj so ga doslej že izpulili in odstranili tablo, najnovejša pogruntavščina nepridipravov pa je bila, da so ga kar prebarvali.

Cesto od Sobrač proti Selam so asfaltirali pred petimi leti, in ko so gradili avtocesto, so iz tamkajšnjega peskokopa odvažali gramoz. Takrat je cesta začela pokati in v skladu s pogodbo je podjetje Primorje lansko jesen naredilo prevleko asfalta. Zdaj je na cesti proti Selam sicer manj prometa, vendar je spet začela pokati, zato so postavili znak, ki dovoljuje osno obremenitev do 6 ton.

POHVALA GASILCEM

Jože Adamlje, predsednik sveta KS Sobrače, je pohvalil mlade gasilce in njihovega mentorja Draga Lokarja, saj so se po daljšem premoru letos Sobračani spet udeležili občinskega gasilskega tekmovanja.

MULJAVA

BOGATO KULTURNO DOGAJANJE

Jurčičevina je v teh toplih pomladnih dneh kot magnet za kulturnike; tam so se namreč srečali likovni ustvarjalci iz osnovnih in srednjih šol, odrasli slikarji in literati. O vsem tem lahko berete na kulturnih straneh.

POPRAVLJAJO VAŠKE CESTE

Maj so tudi v muljavski KS izkoristili za popravila vaških cest. Predsednica sveta KS Tatjana Lampret je povedala, da so zdaj v mnogo boljšem stanju ceste v zaselkih Oslica, Preža - travniki - in od vasi Vrhe proti Ravnemu Dolu.

OZNAK PA OD NIKODER

Kljub večletnemu opominjanju Muljavcev, da so oznake za zaselke, kot so Oslica, Mevce, Kompolje in druge, nujno potrebne, jih še danes ni. Kako naj se znajde človek, ki v deželi Desetega brata ni najbolj domač?

VIŠNJA GORA

ODPRLI SO CESTO NA POLŽEVO

Prenovljeno Cesto na Polževo so konec maja tudi uradno odprli. Višnjani so se na ta dogodek dobro pripravili, saj so ob tej priložnosti kulturni program oblikovali pevci cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Milana Jevnikarja in recitatorji iz osnovne šole. Župan Jernej Lampret je v svojem nagovoru povedal, da je ta cesta stala približno 25 milijonov tolarjev, ki sta jih plačali občina in KS. Vsem, ki se bodo kdajkoli vozili po njej ali hodili po pločniku, pa je zaželel srečno pot.

ŠE VEDNO MENJAJO CEVI

Konec maja so začeli z drugim delom obnove primarnega in sekundarnega voda po Trubarjevi ulici v Višnji Gori. Predsednik sveta KS Višnja Gora Slavko Kastelic je povedal, da bo obnova teh vodov eden najbolj zapletenih projektov v kraju.

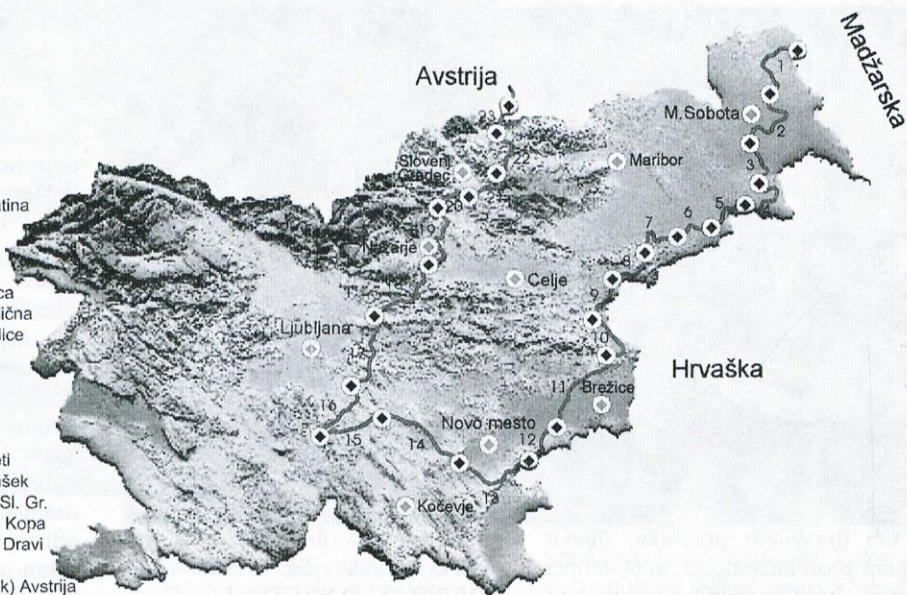
SESTANKI Z GRADBENIMI ODBORI

V zadnjem mesecu so veliko energije vložili tudi za preprečevanje divjega odlaganja opuščanih avtomobilov na področju nekdanjih objektov SCT. Maja pa so se predstavniki KS srečevali z gradbenimi odbori za asfaltiranje cest v letošnjem letu - Kamno Brdo, Spodnje Brezovo in drugimi.

EVROPOHOD 2001 BO POTEKAL TUDI PO OBČINI IVANČNA GORICA

Potek Evropohoda 2001

27. 05. Hodoš - Kančevci
28. 05. Kančevci - Verzej
29. 05. Verzej - Jeruzalem
30. 05. Jeruzalem - Ormož
31. 05. Ormož - Borl
01. 06. Borl - Podlehnik
02. 06. Podlehnik - Jelovice
03. 06. Jelovice - Rogaška Slatina
04. 06. Rog. Slatina - Virštanj
05. 06. Virštanj - Podsreda
06. 06. Dan za počitek
07. 06. Podsreda - Kostanjevica
08. 06. Kostanjevica - Gosposdična
09. 06. Gosposdična - Dol. Toplice
10. 06. Dol. Toplice - Krka
11. 06. Krka - Predgozd
12. 06. Dan za počitek
13. 06. Predgozd - Grosuplje
14. 06. Grosuplje - Moravče
15. 06. Moravče - Dom na Čreti
16. 06. Dom na Čreti - Grebenšek
17. 06. Grebenšek - Letališče Sl. Gr.
18. 06. Letališče Sl. Gr. - Mala Kopa
19. 06. Mala Kopa - Radlje ob Dravi
20. 06. Dan za počitek
21. 06. Radlje - Eibiswald (Ivnik) Avstrija

Evropohod 2001, ki v Sloveniji poteka pod sloganom Za mir in sožitje med narodi, za zdravje in kulturno rast ob doživljanju kulturnih in naravnih lepot Slovenije, bo potekal tudi po Občini Ivančna Gorica. 10. junija 2001 ob 16.30 se bo iz Deče vasi, po evropski pešpoti E6 nadaljeval do Krke, kamor bo prišel ob 19. uri. Naslednji dan pa bo odhod s Krke ob 8. uri proti Vidmu.

Evropohod 2001 je simbolna akcija Evropske popotniške zveze z namenom, združiti pohodnike po pešpoteh Evrope proti Strasbourgu in tako vzpodbuditi ljudi k miru in sožitju med narodi. Sodelovalo bo okrog 30 držav, med njimi tudi Slovenija. Pohodniki proti Strasbourgu nosijo evrofon (magnetofon

v obliki popotne palice), na katerega bodo v vsaki sodelujoči državi posneli zvočni zapis kulturne ali naravne značilnosti dežele.

Po Sloveniji Evropohod poteka od mejnega prehoda Hodoš (27. maj 2001) po evropski poti E7 do Mačkovca, od tam pa po E6 do mejnega prehoda Radelj (21. junij 2001).

Slovenija - naša dežela - je v opisih deležna lepih pridevnikov, na primer dežela na sončni strani Alp, biser med Alpami, dežela gorskih jezer, dežela kraških jam in podobno. Vendar je po svoji zunanji podobi, lepoto nam priznavajo tudi obiskovalci iz tujine, predvsem dežela gozdov. Po deležu gozdov je v vrhu Evrope, saj pokrivajo več kot polovico naše

države. To je nedvoumno vrednota, ki smo je lahko veseli, saj ima poleg gospodarske tudi velik socialni in ekološki pomen.

Skozi gozdove pa vodi tudi mnogo različnih planinskih, lovskih, gozdarskih, turističnih pa tudi evropskih pešpoti, v Sloveniji E6 in E7. Popotništvo po evropskih pešpotih je nedvoumno lepa in koristna dejavnost za zdravje in kulturno rast. Poleg mnogih naravnih in kulturnih znamenitosti Slovenije lahko popotniki doživijo čar gozda, naše največje naravne dobrine in lepote. K temu nas vzpodbuja Evropohod 2001.

Revirni gozdar
ing. Roman Črnič

Železniški prehod pri postaji Šentvid je v zadnjih dvajsetih letih terjal šest življenj

MNOŽIČNO PODPISUJEJO PETICIJO ZA ZAPORNICE

Na železniškem prehodu pri postaji Šentvid pri Stični sta med letošnjimi prvomajskimi prazniki ugasnili dve mladi življenji, in ker nas je zanimalo, kdaj se bodo tam končno znašle zapornice, smo o tem povprašali Slovenske železnice in predstavnika krajevne skupnosti Dob.

Izvedeli smo, da končne odločitve o postavitvi zapornic ali polzapornic sprejema republiška komisija, njihova cena pa se giblje od 30 do 40 milijonov tolarjev. Ker je železniška infrastruktura v lasti države, Slovenske železnice pa z njo le upravljajo, stroške najpogosteje krije upravljalec ceste ali lokalna skupnost skupaj z upravljalci ceste oziroma železnice.

PO PREDPISIH ZAPORNICE ŠE NISO POTREBNE

V naši občini je 30 nivojskih prehodov, od katerih so štirje opremljeni z zapornicami oziroma polzapornicami, eden je neprevozen, 25 pa jih je označenih le z Andrejevimi križi. "Nivojski prehod, na katerem se je zgodila tragična nesreča, je zelo

pregleden in zanj ne velja nobeden od zakonsko določenih kriterijev (hitrost vlakov večja od 100 km/h, ko to zahteva potrebna preglednost s ceste na progo, gostota prometa in druge krajevne razmere), da bi ga prioritarno uvrstili v plan opremljanja z avtomatskimi zapornicami," so povedali na Slovenskih železnicah in dodali, da sta se v zadnjih desetih letih na njem poleg letošnje zgodili še dve nezgodi, v vseh treh primerih pa so bili za nesrečo odgovorni vozniki, ker niso upoštevali cestno-prometne signalizacije.

PREHOD JE POGOSTO V MEGLI

Kako pa na vse skupaj gledajo v Dobu? Anton Čebular, predsednik sveta KS Dob, je povedal, da se je po uvedbi cestnine na avtocesti promet skozi Dob zelo povečal in da je prehod, kjer se je zgodila nesreča, velikokrat v megli, tako da vozniki do zadnjega ne morejo videti, ali je zapeljati preko tirov varno ali ne. Sicer pa je ta prehod nespremenjen že 20 let in republiški inšpektor za križanje cest in železnice je pred 20

leti dal le načelno soglasje za uporabo za dobo enega leta, hotel je namreč, da bi ga vsaj svetlobno zavarovali. "Člani svetov KS Dob in KS Šentvid smo na nevarnost prehoda že večkrat opozarjali občino, ministrstvo za promet in zveze ter Slovenske železnice. Doslej se ni še nič premaknilo, in zato smo se odločili za peticijo. Zbiramo podpise za avtomatske zapornice in ob tem lahko povem, da veliko ljudi ponuja tudi denar za nabavo le-teh," je dejal Anton Čebular in dodal, da bodo šli tokrat do konca: če ne bo šlo drugače, bodo zaprli progo. Na koncu je povedal še to, da je bilo v zadnjih 20 letih na tem nivojskem prehodu najmanj 10 nesreč, 6 ljudi pa je tam izgubilo življenje.

Na Občini v Ivančni Gorici so povedali, da se v kratkem obeta sestanek s predstavniki KS Dob in KS Šentvid, Slovenskih železnic ter pristojnega ministrstva, da bodo skupaj preleli, kako bi lahko kar najhitreje postavili zapornice v Šentvidu.

Janja Omahen

Gasilsko tekmovanje za memorial Matevža Haceta 2001 v Stični

NAJVEČJA ATRAKCIJA SO BILI VETERANI S KRKE

V soboto, 19., in nedeljo, 20. maja je igrišče pri gasilskem domu v Stični gostilo gasilsko tekmovanje za memorial Matevža Haceta. V soboto so zelo zagreto nastopili pionirji in mladinci, v nedeljo pa še člani ter veterani, vsi pa so imeli le en cilj: biti čim boljši. Kako tudi ne, saj so zaradi tega tekmovanja prenekatero uro vadili pri domačih gasilskih domovih. In kako so se odrezali?

Pionirke in pionirji (7 - 11 let) so tekmovali v vaji z vedrovko in štafeti

s prenosom vode. Pri dekletih je zmagala ekipa s Krke, druge so bile Zagradčanke, v fantovski konkurenci pa so bili najboljši pionirji s Hudega-Ivančna Gorica, drugi dečki s Krke, tretja pa je bila ekipa Stične I.

Mladinke in mladinci (12-16 let) so se pomerili v vaji z motorno brizgalno v mokri izvedbi in teku z ovirami na 350 metrov. Med dekleti so se najbolj veselile gasilke s Krke, ki so osvojile prvo mesto, za njimi so se uvrstile Zagradčanke, tretje pa so

bile mladinke iz GD Hudo-Ivančna Gorica. Pri mladincih se je najbolje odrezala ekipa fantov Krka I, drugi so bili gasilci z Muljave, tretji pa Stičani.

V nedeljo so se v znanju in hitrosti merili odrasli, in sicer so morali člani in članice izvesti hitro mokro vajo in vajo raznoterosti. Med člani A (povprečna starost ekipe je bila nižja od 30 let) so slavili gasilci s Korinja, druga je bila ekipa Hrastovega Dola, tretja pa ekipa iz Kriške vasi. Tudi v ženski konkurenci članic A je slavila ekipa s Korinja, druge so bile gasilke iz Hrastovega Dola, tretje pa Zagradčanke.

Pri članih B (povprečna starost nad 30 let) so bili najboljši gasilci iz Radohove vasi, druga pa je bila ekipa Hudega-Ivančna Gorica.

Za piko na i je v nedeljo nastopila tudi ena ekipa veteranov s Krke. Rezultat vaje s hidrantom in raznoterosti sploh ni bil pomemben, so se pa možje, katerih povprečna starost je bila 63 in več let, izkazali kot pravi kaveljci in korenine. Čestitamo!

J.O.

PRIREDITVE V GASILSKIH DRUŠTVIH

Z junijem se začne čas gasilskih prireditev, ki so pogosto povezane s prevzemi avtomobilov, praporov, na koncu pa nikoli ne umanjka še veselica. Da bi vedeli, kdaj je treba kam iti, objavljamo seznam prireditev za junij.

Radohova vas	tekmovanje in veselica	2. junij 2001
Vrh pri Višnji Gori	veselica	9. junij 2001
Višnja Gora	veselica	16. junij 2001
Šentvid pri Stični	veselica	17. junij (ali 8. julij) 2001
Hudo-Ivančna Gorica	tekmovanje in veselica	23. junij 2001
Dob	veselica	24. junij 2001
Muljava	veselica	24. junij 2001
Stična	veselica	30. junij 2001
Zagradec	prevzem prapora	30. junij 2001

Drugo srečanje konjenikov in ljubiteljev konj na Gradišču JAHALI SO OKROG SODA

Konjeniško društvo Radohova vas je v nedeljo, 29. aprila, ob 14. uri pripravilo II. srečanje konjenikov in ljubiteljev konj pri Lavričevi koči na Gradišču, ki so se ga udeležili številni člani društva, nekateri z vpregami, drugi kot jezdeci ali gledalci, prišli pa so tudi predstavniki Društva ljubiteljev konj iz Višnje Gore in posamezni jezdeci.

Obiskovalcem in ljubiteljem konj so se konjeniki predstavili v lepi paradi, v kateri je bilo videti majhne konje - ponije - in konje za jahanje ter tekmovalni šport. Lepo vreme je omogočilo tudi izvedbo spretnostnega jahanja okrog soda, ki se ga je udeležilo 12 jahačev. Pokazali so veliko spretnosti, gledalci pa so ob tem uživali.

Milan Vrhovec

Ponija sta bila deležna občudujočih pogledov

Zanimivo tekmovanje v dirkanju okrog soda

VELIK DAN ZA MALI NOGOMET

Lani so na Muljavi zgradili novo športno igrišče, namenjeno predvsem šolarjem in tistim najmlajšim iz bližnjega vrtca, pa seveda vsem muljavskim športnikom, ki jih ni tako malo. Prav ti so letos ustanovili športno društvo Casucci Muljava, in v soboto, 19. maja, so že pripravili veliki maratonski turnir v malem nogometu. Nastopilo je kar 12 ekip iz krajevne skupnosti Muljava. Da pa je bil turnir res maratonski, pove podatek, da je trajal kar deset ur. Začeli so ob 13.30 in končali ob pol polnoči.

Igrale so 5 članske ekipe v štirih skupinah, z naprej določenimi nosilci.

Najboljša je bila ekipa Antonač iz Bojanjega Vrha, druga ekipa s Sušice in tretja Muljava-center.

Izbrali so tudi najboljšega strelca.

To je postal Matej Kovačič iz ekipe Muljava-center. Med vratarji pa je čast najboljšega pripadla Primožu Brađaču s Sušice.

Najvišje priznanje pa so si prav

gotovo prislužili organizatorji, saj so poleg športnega pripravili tudi uspešen družabni dogodek. Turnir si je ogledalo več kot 400 navdušencev nogometa.

DRUŠTVO PARAPLEGIKOV LJUBLJANSKE POKRAJINE - KRATKA PREDSTAVITEV

OBISKALI 21 ŽUPANOV

Izteka se eno leto, odkar nam je bilo zaupano vodenje Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine, in v tem obdobju smo delovali na področjih, ki so prioriteta našega poslanstva. Z osebnimi obiski smo o našem delu seznanili ENAINDVAJSET od šestindesetih županov, kolikor jih pokriva naše društvo. Moram poudariti, da so vsi pokazali zanimanje za naše delovanje in izrazili pripravljenost pomagati. Tako obliko predstavitve društva in naših programov so pogrešali, saj v preteklosti na tem področju nismo postorili veliko.

Ta osebni kontakt in pogovor pa se precej pozna pri našem delu, ko rešujemo posamezne primere za člane v okolju, kjer živijo. Gre predvsem za stanovanjske in arhitekturne probleme, pri odpravi le-teh s strokovnim delom pomaga tudi Matjaž Planinc, arhitekt pri Zvezi paraplegikov. Preko našega socialnega referenta smo navezali tudi stike s centri za socialno delo po občinah. Vsakemu članu, ki zaprosi za pomoč, na društvu le-to

zagotovimo, poleg tega pa skušamo zagotoviti tudi pomoč lokalnega CSD, kar nam uspe realizirati v 80% vseh vlog. Seveda se ta osebni stik pozna tudi pri financiranju.

POMAGAJO PRI ŠOLANJU

Skupaj z zvezo smo dvema članoma preskrbeli osebno asistenco, za štiri pa je postopek še v teku. Petnajstim smo omogočili šolanje, eden od njih ima zaradi težke invalidnosti pri tem zagotovljeno tudi asistenco. Pri izobraževanju društvo pomaga s soplačilom tečajev in šolanja.

ZAČELI IZDAJATI SVOJ ČASOPIS

Društvo paraplegikov smo predstavili v 22 lokalnih radijskih in televizijskih oddajah. Malo manj pozornosti delovanju Društva namenja časopisne hiše v svojih izdajah in ravno zaradi obveščanja o delu paraplegikov na področju, kjer deluje naše društvo, smo začeli izdajati svoj časopis IZZIV in sodelovati z uredništvom lokalnih časopisov. Tako na področju informacij izmenjujemo glasila - časopise.

Od prvega marca so na civilnem sluzenju vojaškega roka trije vojaki. (Boštjan, Jernej in Goran), zato imajo ta čas trije naši člani vsakodnevno pomoč pri negi. Ravno tako civilni vojaki skrbijo za prevoz članov na razne prireditve, k zdravniku, skratka, kdor sporoči, da potrebuje fizično pomoč, prevoz, oz. kar lahko postorijo vojaki, je to doslej vedno dobil. Ta vrsta pomoči bo zagotovljena tudi v prihodnje, zato izkoristite priložnost.

VEDNO VEČ VOŽENJ

Od zadnjega občnega zбора je bilo za potrebe članov opravljenih tudi 289 prevozov, približno 30.000 km s kombi vozilom. Teh potreb je vedno več, tako da nam v kritičnih trenutkih priskoči na pomoč tudi Zveza paraplegikov s svojim voznim parkom. V preteklem letu smo načrtovali nakup novega vozila, ker pa Zveza zaradi gradnje doma paraplegikov nima sredstev za financiranje tovrstnih potreb na lokalnem nivoju, smo stari kombi samo temeljito popravili in sanirali, da je usposobljen

za varno vožnjo. Upajmo, da bomo letos do konca leta to investicijo uspeli realizirati po ključu, ki ga ima zveza tudi za ostala pokrajinska društva.

Naj poudarim, da vsak, ki izrazi posebno željo po obisku na domu, letega s pomočjo socialnega referenta ali njegovega poverjenika tudi dobi. Redni obiski pa se opravljajo po določeni prioritetni shemi, ki jo pripravljata socialni referent.

PREDAVANJA

Pripravili smo predavanje o preležaninah in posledicah le teh, ki ga je vodila VMS Vanje Vilar, udeležilo pa se ga je 56 slušateljev. Že v letošnjem letu pa smo pripravili predavanje o inkontinenci in lajšanju tega spremljajočega stanja pri paraplegikih in tetraplegikih. Predavatelj - prim. Mira Miheliča iz urološke klinike - je zagotovila Zveza paraplegikov Slovenije. Društvo je predavanje pripravilo v Ljubljani, kjer se ga je udeležilo 53 članov, in v DVZ Ponikve, kamor je prišlo 28 članov, ki živijo v bližnjih občinah.

Za člane in njihove svojce smo organizirali tudi družabna srečanja: v Lahovčah, ogled kulturnozgodovinskega spomenika s srečanjem in mašo v Stični, novoletno srečanje -

do sedaj rekordna udeležba (272 vabljenih), pustovanje na Inštitutu za rehabilitacijo, tridnevno srečanje članov, ki živijo v DSO. Organizirali smo tudi več mednarodnih in meddruštvenih tekmovanj ter ligaških srečanj. Mednarodnih tekmovanj drugod se udeležujejo tudi naši člani in lani sta dva na olimpijskih igrah osvojila bronasti medalji.

Za člane imamo zagotovljeno organizirano vadbo enkrat tedensko na: Inštitutu za rehabilitacijo - bazen in vaje v telovadnici, OŠ Dol pri Ljubljani in OŠ Škofljica - košarka, ZŠIS Malenškova - kegljanje, streljanje, namizni tenis, v Litiji - kegljanje in Ljubljani - tenis.

PARAPLEGIKI POMAGAJO

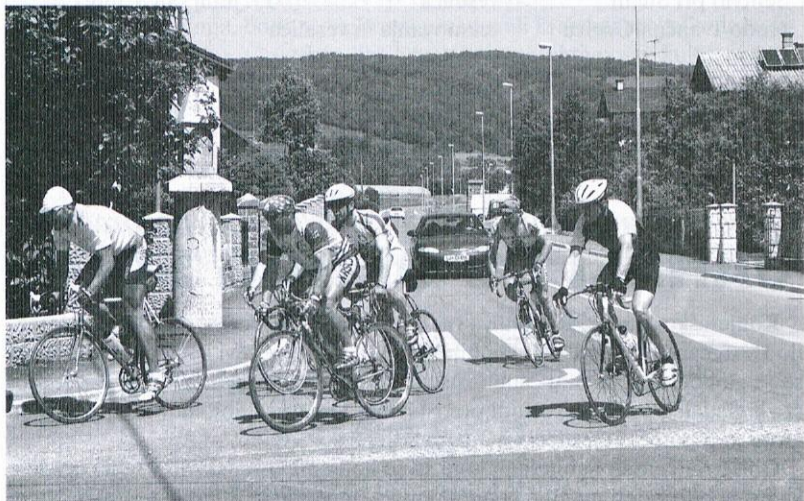
Na kresni večer je Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine pri izviro Obrha v Vrhniki pri Ložu pripravilo dobrodelno prireditev z bogatim glasbenim in družabnim programom - Paraplegiki pomagajo. S to akcijo zbiranja sredstev so hoteli poudariti, da so tudi paraplegiki sposobni pomagati ljudem, ki potrebujejo pomoč.

Dane Kastelic
Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine

Športno obarvana zadnja majska nedelja

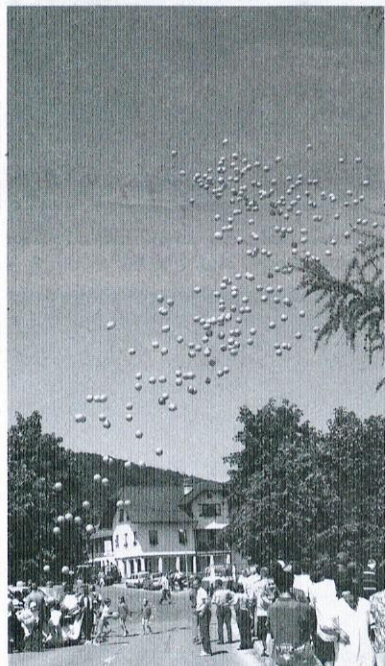
SPUST PO REKI KRKI, KOLESARSKI MARATON TREH OBČIN IN KOŠNJA TER RAZSTAVA MALIC

Marsikdo od naših občanov v nedeljo, 27. maja, ni vedel, kam bi šel, saj so bili za tisti dan napovedani kar trije športni dogodki: kolesarski maraton, spust po Krki in košnja na Lučarjevem Kalu.

DVE TRASI STA VODILI SKOZI NAŠO OBČINO

Najbolj zgodaj so morali vstati kolesarji, ki so se udeležili Maratona treh občin, saj je bil štart v Grosupljem že ob 9. uri. Izbirali so lahko med tremi trasami; najkrajša je merila 45 kilometrov, drugi dve pa 95 oziroma 110 kilometrov. Skozi našo občino sta vodili le daljši dve progi, ki sta kolesarje tudi najbolj motivirali, in na 110-kilometrsko se je podal celo župan Jernej Lampret. Zelo pomembno vlogo pri organizaciji celotnega maratona so imeli gasilci, ki so zagotovili redarje, marsikje pa so se zelo potrudili in na lastno iniciativo napisali celo posebne table, ki so usmerjale in opominjale kolesarje, da niso zašli. Na koncu je vseh 200 udeležencev dobilo medalje in majice, že vmes pa tudi hrano in pijačo.

250 BALONOV ZA 25.
SPUST

Dopoldne je zaživela tudi Krka, kjer je tamkajšnje Športno društvo, Kajak - kanu sekcija pripravilo 25. spust po reki Krki, ki so ga ovenčali z 250 baloni. Od skromnih začetkov desetih ljudi sredi 70. let je ta prireditev prerasla lokalne okvire in letos se je z zelo različnimi plovili na dolensko lepoto podalo več kot 300 ljubiteljev veslanja. Seveda so organizatorji udeležence opozorili, da se na Krko spuščajo na lastno odgovornost, zato so si morali tudi sami priskrbeti opremo. Bolj boječi so spust zaključili kar v Šmihelu, večina pa se je po približno petih urah ustavila v Žužemberku. Vas Krka je potem še vse popoldne gostila ljubitelje spustov, tako da se je druženje zavleklo pozno v večer.

NAJHITREJŠA JE BILA NAŠA PODŽUPANJA

Na Lučarjevem Kalu pa so se 27. maja preizkusili kosci, za katere so okusno malico pripravile članice Društva podeželskih žena Ivančna Gorica. Novopečena predsednica tamkajšnjega turističnega društva Tatjana Medved je povedala, da se je tisti dan pomerilo 41 bolj ali manj izkušenih koscev in "kosic", na koncu pa so svoje znanje pokazali še župani občin Ivančna Gorica, Grosuplje in Žužemberk - Jernej Lampret, Janez Lesjak in Franc Škufca, slednji je bil na Lučarjevem Kalu prvič. Kot nežen cvet med njimi, ki se je na koncu izkazal za zelo sposobnega, je z njimi tekmovala še naša podžupanja Milena Vrhovec, ki jo nekateri bolje poznajo kot direktorico KZ Stična. Pred tekmo pomembnih občinskih mož in žena, so se potihoma sklepale stave o tem, kdo bo zmagal. Ker smo mi resen časopis, se nismo zanimali za prazno klevetanje, po izjave smo odpravili kar do akter-

jev.

"Nič nisem vadil, zadnja leta še za zajce nisem kosil, a nekaj izkušenj imam še iz mladosti," je bil skromen gospod Škufca in zatrdil, da je ne glede na rezultat važno sodelovati. Zelo dobro je bil na košnji razpoložen grosupeljski prvi mož Janez Lesjak, ki je priznal, da je svojo prvo red v življenju pokosil na Lučarjevem Kalu: "Tekmujem, odkar sem župan, a vsakič tako slabo pokosim, da moram naslednje leto priti izboljšat vtis. Po končanem mandatu bom moral priti vsaj še enkrat, da bom popravil vse, kar sem kot župan tukaj "zamočil". Na koncu nam je celo zaupal, da se tako redno vrača tudi zato, ker so mu tamkajšnji domačini pred leti poklonili koso in zdaj čuti, da je njegova dolžnost, da jo odsluži. Pred tekmo je bila podžupanja Vrhovec zelo napevta in morda tudi zato bolj skopa z napovedmi: "Upam, da bo šlo v redu. Nikoli nisem trenirala in kosila nisem tudi že dve leti - takrat je bilo to na Lučarjevem Kalu." Našega župana pa v zadnjih trenutkih nismo mogli najti, zato smo na izjavo čakali do konca četverboja.

Voditelj prireditve na Lučarjevem Kalu, novinar Zelenege vala Slobodan Jovič, je dal znak za začetek, in vsi štirje so se zagnali v akcijo. Presenetljivo, vsaj za tiste, ki so bili na košnji prvič in niso poznali skritih talentov občinskih mož in žene, si je podžupanja že na

začetku prikosila prednost in vse do konca je nihče ni mogel prehiteti. Pa naj še kdo reče kakšno o tem, da ženske niso za težka opravila!

Komisija v sestavi: Jože Čož, Marko Kastelic, Branka Kastelic, Alojz Kastelic in Marjan Mandelj (predsednica komisije Milena Vrhovec v zadnjem ocenjevanju ni sodelovala) si je dobro ogledala rezultate dela "velikih štirih", a ti potem niso bili več pomembni, saj je sledilo druženje, ki ga v tem hitrem tempu življenja zelo primanjkuje.

Na koncu smo stopili še do našega župana Jerneja Lampreta, ki je svoj nekoliko slabši čas utemeljil takole: "Če ste pričakovali zmago, ste se zmotili, prevelik optimist ste. Danes sem prekosaril že 110 kilometrov, kosit sem prišel samo zaradi dobre volje."

Janja Omahen

KRESOVANJE

Na Lučarjevem Kalu je že dolga tradicija, da na predvečer prvega maja zakurijo kres. Že kar nekaj let pa se držijo pravila, da kurijo samo lesne odpadke. Naj povemo, da se še iz veliko vasi, kjer kurijo kresove, vali črn dim gorečih avtomobilskih gum, kar kaže, da ekološke osveščenosti še marsikje primanjkuje.

Kresovanje na Lučarjevem Kalu, ki se ga je udeležila večina vaščanov, je trajalo pozno v noč. Med kresovalci je bil tudi ivanški župan Jernej Lampret, kar je prav gotovo veliko priznanje za Turistično društvo Grča, katerega člani so kot vedno kresovanje tudi pripravili.

Ps. Na Lučarjevem Kalu niso nikomur od motoriziranih obiskovalcev spustili ali celo prerezali avtomobilskih gum, kar ponekod menda ni izključeno.

PRAZNIK DELA SE JE ZAČEL Z BUDNICO

Godbeniki si še nismo odpočili od izleta po Dunaju, ko smo že morali ponovno na nastop. Praznik dela - 1. maj smo tako kot že vrsto let pričeli z budnico. Letos smo igrali kar na tovarnjaku, ki nam ga je posodil Armex d.o.o. iz Malega Hudega pri Ivančni Gorici. Začeli smo ob 5.30, končali pa ob 10.30. Veseli smo bili, ker so nas ljudje pričakali s kavo, pecivom in pijačo, se je pa zato igranje budnice zavleklo v dopoldne.

Obiskali smo Stično in njene zaselke: Mekinje, Ivančno Gorico, Muljavo, Šentvid in končali na Viru, kjer som nas kot lani čakali golaž in pecivo ter pijača. Ob tej priložnosti se moramo zahvaliti: družinam Škufca, Okorn, Pušlar, Lekan in Podržaj. Obenem se jim tudi opravičujemo, ker si nismo vzeli več časa za njihovo gostoljubnost. Vendar verjemite nam, da štiriurno nepretrgano igranje človeka zelo izčrpa, in tudi godbeniki radi preživimo praznike s svojimi družinami tako na izletu kot pri različnih opravilih.

Ko nam krajani tako izkažejo pozornost, se zavedamo, da naš trud ni zaman in da tudi v tem hitrem tempu življenja ljudje radi prisluhnejo zvokom godbe.

Marta Omejec

TURISTIČNA TABLA NAŠE OBČINE

Na parkirišču pri banki in pošti v Ivančni Gorici zadnja dva tedna stoji turistična tabla naše občine, na kateri so narisane in izpisane vse znamenitosti - zgodovinske, ekološke, sakralne, turistične, vsi objekti in izkopenine. Karto je izdelala učiteljica iz Dobropolja, sodelavec Klasja Leopold Sever in predsednik Občinske turistične zveze Avgust Likovnik pa sta jo dopolnila. Slednji je povedal, da bodo v kratkem naredili anketo, in če bodo ugotovili, da je tabla večini občanov všeč, bodo postavili vsaj še tri takšne "turistične karte" Ivančne Gorice.

POBRATENJE MED OBČINAMA MARKT HIRSCHAID IN IVANČNA GORICA

PETEK, 4. MAJA

PRIHOD GOSTOV

Natančno deset minut kasneje, kot je bilo predvideno, sta dva avtobusa gostov iz Hirschaida zapeljala na parkirišče ob stiškem samostanu. Te točnosti ni mogoče pripisati le pregovorni nemški natančnosti, ampak tudi gasilskemu spremstvu, ki je gostom pomagalo, da so srečno premagali številne prometne pasti v naši občini.

Pričakali so jih številni predstavniki občinske uprave z županom J. Lampretom, samostanske skupnosti z opatom dr. A. Nadrahom, krajevne skupnosti z predsednikom S. Okornom, gasilcev z L. Ljubičem ter številni prijatelji in znanci. Ob zvokih stiške godbe so gostje začeli zapuščati avtobus, med prvimi župan A. Schlund s soprogo. Snidenje je bilo kot vedno prisrčno. Med mnogimi "starimi znanci" je bilo opaziti kar nekaj novih obrazov.

Na žalost med prišleki ni bilo našega častnega občana Huberta Patzeltla, ki je zaradi poškodbe "potoval" v Slovenijo kar v domačem naslanjaču, pač pa nas je s svojo prijazno vedrino spet obiskala njegova soproga Inge.

Po kratkih nagovorih obeh županov so se gostje "za prvo silo" okrepcali ob kozarčku pijače in stiških dobrotah. Ob pogledu na brhka dekleta jih je minila vsa utrujenost.

VEČERJA V ŠTOROVJU

Pred gostiščem sta goste pričakala otroška folklorna skupina Vidovo in moški pevski zbor iz Ambrusa. Z zanimanjem in pozornostjo so gostje spremljali program ljudskih plesov in pesmi. Župan Schlund s soprogo je v zahvalo vsakemu od izvajalcev posebej segel v roko, kar je bilo zanje gotovo lepo doživetje.

Večerja je potekala v veselem vzdušju, saj so Ambrušani prepevali cel večer; kadar pa so se utrudili, je raztegnil svojo harmoniko muzikant. Vrstile so se mnoge narodne in ponarodele pesmi in viže. Ob znamenitih "Žabah" ni nihče potreboval pojasnil, kajti žabe v Hirschaidu regljajo podobno kot pri nas.

SOBOTA, 5. maj

POPOTOVANJE PO ŠE "NEZNANI" DOLENJSKI

MULJAVA nekoliko drugače

Sobotni dan se je začel na Muljavi, kjer je program skrbno in domiselno pripravila N. Lampret. V galeriji Kresnička je namreč goste pričakala razstava slovenskih potic, na prostem pa so

jim z doma pripravljenimi dobrotami stregle članice našega aktivnega podeželskih žena in deklet.

Dr. Boris Kuhar, naš priznani etnolog, je gostom povedal nekaj o zgodovini in pripravi slovenske potice, za nameček pa jim je podaril tudi recept za potico v nemščini. Za prisrčno vzdušje je v sončnem jutru poskrbel otroški pevski zbor Marjetice pod vodstvom ge. Adamič.

Za popotnico je vsak od gostov dobil v spomin keramični vrček, ki je tistega dne postal nepogrešljiv pripomoček pri spoznavanju Dolenjske. (slika 9)

Na Muljavi so se tudi ločile poti "izletnikov". Ena skupina se je odpravila na ogled naših gasilskih domov, druga pa na popotovanje po še "neznani" Dolenjski.

POPOTOVANJE TJA IN NAZAJ ali KAKO LEPA JE VAŠA DEŽELA

Otočec je goste očaral zaradi izjemno lepe lege sredi Krke in negovanega angleškega parka.

V Družinski vasi je ob pomoči lastnika gostišča Domen, ki nas je gostil s pristnim domačim kosilom, naš župan nazorno prikazal uporabnost muljavskega spominka. Nemški prijatelji so bili navdušeni nad njegovo vsestransko uporabnostjo, saj ga je mogoče uporabiti pred kosilom, med njim in po njem, ob kateremkoli letnem ali dnevnem času...

Ribolov, ne v Krki, pač v Topličici, ki teče mimo gostišča Domen in kjer je bojda mogoče uloviti že slastno pripravljene ribe... Županu Schlundu je uspelo.

V tišini izredno akustične srednjeveške samostanske cerkve v kartuziji Pleterje je čudovito zazvenel venček sakralnih pesmi, ki jih je zapel Jugendchor iz Hirschaida. Uživali so oboji, pevci in poslušalci.

Pozno popoldne se je zaključilo spoznavanje Dolenjske na Liscu ob županovi zidanici... čudovit razgled, čudovito sonce in prisrčni gostitelji.

Gostje kar niso mogli prehvaliti lepote naše Dolenjske, še njene neokrnjene narave in prijaznih ljudi. Tega se vsi naši prebivalci ne zavedajo v dobršni meri.

Končno so se avtobusi vendarle usmerili proti stiškemu samostanu, kjer so gostje prebivali. Ker jih je čakal še zelo naporen večer, smo jim privoščili kratko urico počitka.

PODPIS LISTINE

o pobratenuju je bil osrednji dogodek sobotnega večera. V bogatem programu, ki se je odvijal v dvorani osnovne šole Ferda Vesela, so nastopili tako domačini kot tudi gostje. Vsem in vsakemu je občinstvo toplo ploskalo. Še posebej so zaploskali ob podpisu listine.

Vsi srečni, vsi zadovoljni... Listina je končno podpisana.

Veselo druženje se je nadaljevalo v telovadnici. Ta del programa so prispevala naša gasilska društva. Poskrbela so za pogostitev in ples pozno v noč. Ob tej priliki so se naši gasilci in gasilci iz občine Hirschaid tudi medsebojno obdarovali

NEDELJA, 6. maj

V nedeljo so odkorakali gasilci, vsako društvo s svojim praporom, izpred gasilskega doma v stiško baziliko, kjer je domači župnik Janez Novak vodil bogoslužje v čast sv. Florijanu, zavetniku gasilcev. Med domačini so korakali tudi gasilci iz Hirschaida in okoliških krajev ter prijatelji gasilci iz pobratanih Sečovelj, vsakdo s svojim praporom.

V slovesni povorki so se nato vrnili v gasilski dom, kjer so za goste pripravili pravo "kraljevsko kosilo". Poslovnih govorov in obdarovanj kar ni hotelo biti konca. "Dekleta" so naši gasilci "osvojili" s šopki šmarnic.

Čas slovesa se je približal. V naliivu so se gostje vkrcali na oba avtobusa, kajti župan Schlund je bil neizprosno. Pot do Hirschaida je dolga in v ponedeljek je spet delovni dan...

Srečno, prijatelji, in kmalu spet na svidenje!

Goste so spremljali A. Agnič, M. A. Ficko in J. Omahen.

Kriška vas

GASILCI IZ HIRSCHAIDA SO ŠLI PO GASILSKI POTI

Gasilci so se po skupnem programu na Muljavi odpravili na ogled domov in opreme enajstih prostovoljnih društev, ki delujejo v Gasilski zvezi (GZ) Ivančna Gorica.

Najprej so se ustavili na Muljavi, potem na Hudem, v Višnji Gori pa so si najprej ogledali Mestno hišo in nato še gasilski dom, kjer so si privoščili odlično lovski golaž, ki ga je že dan prej pripravil Luka Šeme, član tamkajšnjega gasilskega društva.

Potem so se odpravili v Kriško vas, na Krko in Korinj, v Zagradcu pa je bil čas za malo daljši postanek. Ker je prav, da se gostom iz tujine pokaže tipične slovenske reči, je tamkajšnja folklorna skupina pod vodstvom Nataše Hribar zaplesala sklop belokranjskih plesov ter v hipu navdušila številne gledalce, ki jih ni bilo malo - poleg predstavnikov vseh osmih hirschaidskih gasilskih

društev in gostiteljev - članov društev naše GZ - so po gasilskih domovih namreč romali tudi gasilci iz Sečovelj in Pirana.

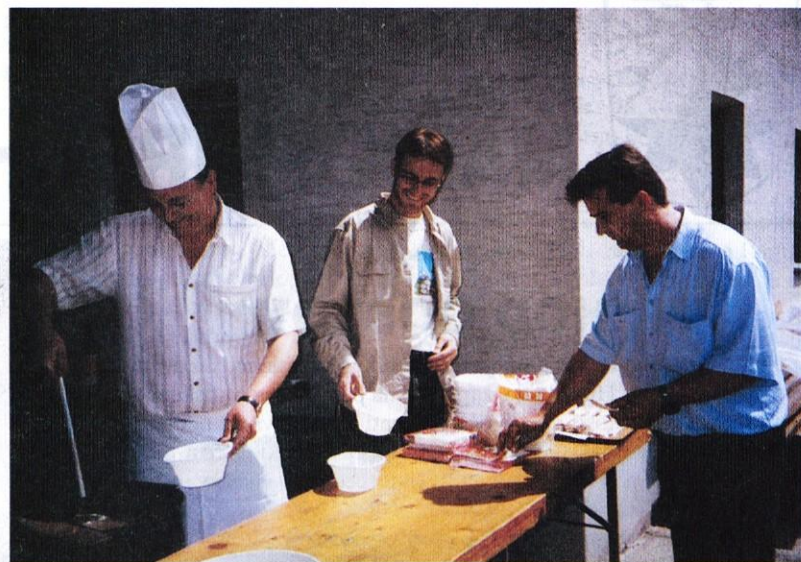
Potem sta predsednik in tajnik ivanške gasilske zveze Lojze Ljubič in Matjaž Bavdež, slednji je ves čas skrbel tudi za prevajanje, kolegom iz nemških društev in okrožnemu mojstru Konradu Schmausu ter okrožnemu inšpektorju Reinholdu Schummu za spomin na čas, ki so ga preživeli v Ivančni Gorici, podarila prave slovenske majolke, nato pa so si zbrani v zagraškem domu privoščili še okusno kosilo izpod pridnih rok tamkajšnjih gospodinj. Pred enodnevnimi popotniki po naši občini je bilo še nekaj ciljev, tako da so se pozno popoldne podali na ogled gasilskih zgradb in opreme v Hrastov Dol, Dob, Radohovo vas in Šentvid pri Stični.

Kdor dvomi, da so se imeli gasilci

res "lušno", ga bo gotovo prepričalo dejstvo, da je bil ves čas z njimi harmonikar Peter Kutnar in da so se v vseh domovih, kamor je prišla razigrana družba, domačini zelo potrudili ter spekli ogromno peciva, ki se mu ni bilo mogoče upirati, gostom pa postregli tudi s pijačo in prijazno besedo, kar so uradno povsod naredili predsedniki gasilskih društev, ponekod pa tudi predsedniki svetov krajevnih skupnosti.

Po pogovoru z gasilci iz Nemčije in domačimi možmi, ki se borijo z rdečim petelinom, bi lahko zapisali, da je v načinu financiranja te dejavnosti med obema državama kar nekaj razlik. Posledica tega pa je, "da imajo Nemci boljšo osebno opremo, z domovi in avtomobili pa smo verjetno na boljšem mi," kakor je menil tudi predsednik GZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič.

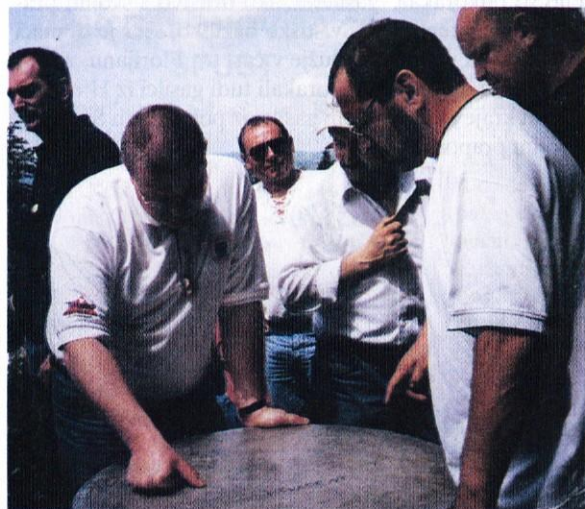
Janja Omahen

Višnja Gora - Luka Šeme je skuhal pravi lovski golaž.

Zagradec - nastop folkorne skupine.

Orientacijska mizica na Polževem.

Korinj

Zagradec - podarili so jim majolke.

Zagradec

KDO BO BOLJŠI: HIRSCHAID ALI IVANČNA GORICA?

V soboto, 9. junija, ob 14. uri bo na nogometnem igrišču v Ivančni Gorici zelo vroče, in to ne glede na vreme, saj se bosta pomerili ekipi kadetov dober mesec pobratenih občin Ivančna Gorica in Hirschaid. Za dva avtobusa mladine iz Hirschaida se bo namreč v začetku junija mudilo na slovenski obali, v soboto pred povratkom pa se bodo oglasili še pri nas.

Nogometiši v starosti od 14 do 16 let bodo odigrali prijateljsko tekmo, za katero organizatorji - občina, domači nogometni klub in občinska zveza športnih organizacij - upajo, da bo pripomogla k spoznavanju ter druženju mladine pobratenih občin. Torej, mladi po srcu in po letih, pridite vzpodbujati igralce. Pravijo, da bo na igrišču zelo zanimivo, na tribunah pa verjetno še bolj.

J.O.

V Ivančni Gorici je bil štart pete etape kolesarske dirke Po Sloveniji

PROMOCIJA OBČINE IN ZGLED OSNOVNOŠOLCEM

Avgust Likovnik, Janez Radoš in Jernej Lampret v družbi z Mirkom Fioltom.

Ivančna Gorica je v petek, 11. maja, dihala s kolesarji, ki so od 8. do 13. maja sodelovali na 8. dirki Po Sloveniji. Občina Ivančna Gorica je bila namreč eden od sponzorjev te dirke, zato je bil tudi štart pete etape pri nas, pred občinsko zgradbo v Ivančni Gorici.

Že zjutraj so organizatorji zaprli Sokolsko ulico, da so lahko pripravili vse za nemoten potek štarta: transparente, ozvočenje, listo odhoda, okrepevalnico s senčniki in stoli, poskrbeti pa je bilo treba še za parkirišča za 80 spremljevalnih vozil.

OBLAČENJE MAJIC

Ko so kolesarji podpisali listo odhoda, je prišlo na vrsto oblačenje majic. Belo, ki je pripadla najboljšemu mlademu kolesarju, do 23 let, je Radu Rogini (Peutnina Ptuj) pomagal obleči direktor občinske uprave Janez Radoš, pikčasto si je kot najboljši na gorskih ciljnih prislužil Boštjan Kavčnik (Radenska Rog), obleči pa mu jo je pomagal predsednik Občinske turistične zveze Ivančna Gorica Avgust Likovnik. Modro majico je Boštjanu Mervarju (Krka Telekom), najboljšemu kolesarju po točkah, oblekel župan Jernej Lampret, ki je pri oblačenju pomagal tudi Rusu Faatu Zakirovu

(Amore&Vita), ki si je že v Ivančni Gorici nadel rumeno majico kot najboljši kolesar v skupni razvrstitvi po štirih etapah (zmagovalec osme dirke Po Sloveniji).

Oblačenju majic pa še ni bilo konca, saj je posebno rumeno majico od organizacijskega direktorja

dirke, Mirka Fiolta, dobil tudi naš župan Jernej Lampret, za katerega večina ve, da veliko kolesari in na leto prevozi kar 5000 kilometrov. Fiolta se je istočasno predstavnikom Ivančne Gorice zahvalil za sodelovanje in jim

podaril posebno plaketo.

PRETEHTALI SO

"Veseli sem, da smo z organizatorji našli skupni jezik in štart pete etape pripravili pri nas. Najprej smo vse skupaj dobro premislili in pretehtali: kaj moramo dati in kaj bomo za to dobili, šele potem je padla odločitev, da štart sprejmemo. Glede na to, da je tukaj 1000 mladih iz naših osnovnih šol, ki bodo imeli priložnost doma spoznati napetost pred štartom, ne bodo videli le prvih treh v cilju, ki jih ponavadi pokažejo po televiziji, ampak tudi tiste, ki niso v ospredju. Upam, da jih bo ta tekma vzpodbudila, da se bodo tudi sami usedli na kolo," je tisti petek povedal Jernej Lampret in razložil, da je tak dogodek dober tudi za promocijo občine, saj je ta dirka medijsko zelo odmevna in vsi bodo slišali, da je bil štart pete etape, ki se je po 175 kilometrih zaključila v Avdovščini, v Ivančni Gorici. Na koncu se je veliko govorilo tudi o tem, da se bodo kolesarji in organizatorji naslednje leto spet ustavili v Ivančni Gorici.

J.O.

Morda so kolesarji koga od gledalcev vzpodbudili, da se bo usedel na kolo.

V ŠENTVIDU OBNAVLJAJO PROSTORE DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Najstarejša kovačnica v Šentvidu, ki jo je leta 1972 odkupilo tamkajšnje društvo upokojencev, dobiva novo podobo, saj so lepe pomladanske dni člani tega društva izkoristili za urejanje okolice in notranjosti. Po udarniškem sistemu dela so velik del obnovitvenih del opravili kar sami, za beljenje pa so morali najeti strokovnjake.

Kdor se bo vozil tam mimo ali celo ustavil v domu, bo lahko ugotovil, da so postavili nov podporni zid, na balkonu položili ploščice, prenovili ograjo in uredili stopnišče do vhoda, preplekali okenske okvirje, vrata, strop, v dveh pros-

torih položili ploščice, obnovili polkna, zdaj pa že belijo fasado in zunanji les

Računajo na to, da bi prenovljeni dom uradno lahko odprli še pred kulturnim tednom, sicer pa se je delu in plačilu stroškov pridružil še Turistično društvo Šentvid, ki bo poslej tam imelo svoj sedež, v prenovljeni stavbi pa naj bi delovala tudi krajevna organizacija Rdečega križa.

Janez Kastelic, podpredsednik Društva upokojencev Šentvid in predsednik Turističnega društva, ter Milka Hrovat, ki prav tako sodeluje v obeh že omenjenih

društvih, sta povedala, da bodo v prenovljeni stavbi pripravljali različna predavanja in pogovore, tam pa se bo našel prostor tudi za vse oblike družabnega življenja. Na koncu sta dejala, da bi bilo treba zamenjati tudi kritino, a z denarjem, ki je namenjen za obnovo, letos tega še ne bodo mogli izpeljati. Ob tem je treba omeniti še to, da so s prostovoljnimi prispevki veliko pomagali tudi obrtniki.

J.O.

OBISK STANOVANJSKE SKUPINE KOKOS

Skupina prostovoljcev in dve strokovni sodelavki Centra za socialno delo (CSD) Grosuplje smo 18. aprila 2001 obiskali fante in dekleta, ki bivajo v stanovanjski skupini Kokos, eni od štirih tovrstnih skupin Mladinskega doma Jarše, ki se nahaja v Ljubljani. Skupina sprejme devet otrok in mladostnikov.

Sprejela sta nas vzgojiteljica Ruth in Mitja, ki sta nam predstavila življenje in delo pri "Kokosih", kot si sami pravijo. Stanovanjska skupina je namenjena osnovnošolskim otrokom in mladostnikom v starosti od 12 do 18 let, ki zaradi vedenjskih, osebnih ali družinskih težav potrebujejo to obliko pomoči.

VZDRŽUJEJO VEZI Z DOMAČIM OKOLJEM

Skupina se nahaja v Mostah in ima prostore v polovici prvega nadstropja samskega doma. Zaposleni so dve vzgojiteljici in dva vzgojitelja ter gospodinja. Otroci in mladostniki obiskujejo šolo ali delajo. Zaželeno je, da vzdržujejo vez z domačim okoljem in se po obravnavi, če je to

le mogoče, lahko vrnejo domov. Vsak otrok in mladostnik dobi ob vstopu v skupino svojega matičnega vzgojitelja. Ta je odgovoren za urejanje formalnosti pri sklicevanju timov, za udeležbo na govornih urah v šoli, za delo s starši in komuniciranje s CSD. Običajno ostanejo otroci v skupini od nekaj mesecev do treh let, glede na njihove potrebe in pogoje v skladu z individualnim načrtom. Mladostniki, ki so bolj zreli in so na poti osamosvajanja, saj se v matično družino ne morejo vrniti, imajo možnost bivati v tako imenovani poststanovanjski skupini, kjer imajo več odgovornosti sami, nudijo pa jim strokovno pomoč (svetovanje). Trenutno v taki skupini bivajo tri dekleta.

PRAVILA SO JIM RAZUMLJIVA

Po uvodni predstavitvi so se nam pridružili še dekleta in fant, ki trenutno bivajo v Kokosu, in nam pripovedovali o svojem življenju. Povedali so, da jim je v skupini všeč predvsem to, da so pravila vsem

razumljiva in da se je o vsaki stvari mogoče pogovoriti. Zelo so jim všeč tudi razni izleti, še posebej so bili navdušeni nad obiskom Rodosa lani poleti. Fantje in dekleta so nas povabili na ogled skupine, mi pa smo pripravili nekaj igrice za male sive celice. Razdelili smo se v dve skupini in tako so Medvedki (prva skupina) tekmovali z Zajčki (druga skupina). Sodelovali so tako stanovanjski Kokosa kot tudi oba vzgojitelja, prostovoljci in delavka CSD, razen prostovoljke Kristine, ki je bila avtorica kviza in ga je tudi vodila, in mene, ki sem skrbel za točkovanje. Tekmovalnost je bila na višku in Medvedki so za tri točke premagali Zajčke, na koncu pa smo se vsi posladkali z bombončki.

Obisk smo izvedli v okviru izobraževanja prostovoljcev, ki sodelujejo v projektu Prostovoljno delo z otroki in mladostniki pri CSD Grosuplje.

Mateja Anzeljc Bratina
CSD Grosuplje

BILI SMO V GRČIJI

Že od prvega srednješolskega dne smo čakali nanj in letos smo ga končno dočakali - MATURNATSKI IZLET. Na pot smo se podali z avtobusom in se v Anconi v nedeljo, 7. maja, vkrcali na ladjo. Grčija nas je pričakala sončna in vetrovna.

Na naši štiridnevni poti po celinski Grčiji smo si ogledali antično preročišče Delfi, Atene s Partenonom, Mikene, Epidaurus, iz avtobusa pa opazovali še čudovito obalo, grško pokrajino in nasade pomaranč.

Maturantsko ekskurzijo smo dodobra izkoristili tudi za preizkušanje naših vzdržljivosti, saj so postelje v hotelih največkrat ostale lepo pospravljene, mi pa smo v diskotekah ali na plaži dočakali jutra.

Ta izlet bo za vedno ostal v našem spominu, a ne le zaradi Grčije: v tem tednu, ki smo ga preživeli skupaj, se je na novo stkalo ali še poglobilo prijateljstvo med vsemi udeleženci. Presenetili (prijetno) pa so nas tudi naši spremljevalci - profesorji in gospa ravnateljica - saj smo tudi njih spoznali bolj sproščene kot običajno.

Urška Rus, 3A

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

Takoj po prvomajskih praznikih so imeli učenci naših šol regijsko tekmovanje iz kemije. Na sliki so sedmošolci in osmošolci iz stiške in višnjegorske šole. Z reševanjem dokaj zahtevnih nalog so si prislužili štirinajst srebrnih Preglovih priznanj. V nadaljnje tekmovanje pa se je uvrstil učenec Ivo Grlica iz OŠ Stična. Na državnem tekmovanju se bo potegoval za zlato priznanje iz kemije. Čestitamo!

L.S.

GOZDNI ŠKRAT JE SKRIL ZAKLAD NA GRADIŠČU

V petek, 18. maja, smo se starši in otroci iz skupine Metuljev vrtca Čebelica iz Šentvida pri Stični odpravili na našo znamenito turistično točko - Gradišče. Tja smo se pripeljali z avtomobili, nekaj pa jih je prišlo kar peš.

Otroci so se druženja veselili že nekaj dni prej, saj jim je gozdni škrat pripravil prijetno presenečenje - skril jim je zaklad. Pod vodstvom vzgojiteljice Marinke Koščak in pomočnice vzgojiteljice Tatjane Volkar so se otroci odpravili iskat zaklad, ki so ga našli pod grmovjem sredi gozda. Bil je prijetno presenečenje za otroke in starše, saj je vseboval kupo in hranilnik.

Škrat, skrit je bil v gozdu, je nagajal otrokom še vse popoldne in otroci so ga radovedno iskali pod grmovjem, v lisičji luknji in pod drevesnimi listi. Otroci so se zabavali tudi z družabnimi igrami.

Da ne bi bili lačni in žejni, je poskrbel Maks, ki je pripravil obilne porcije hrane, Miran Hribar pa je poskrbel, da so preko radia Zeleni val poslali prijetne pozdrave na Gradišče in da smo se otroci in starši pozabavali ob lepi skladbi.

Vsem, ki so prispevali k prijetnemu druženju otrok in staršev na Gradišču, se v imenu staršev lepo zahvaljujem. Posebna zahvala Zavarovalnici Triglav in Novi ljubljanski banki, ki sta prispevali k veselju naših otrok.

Marta Praznik

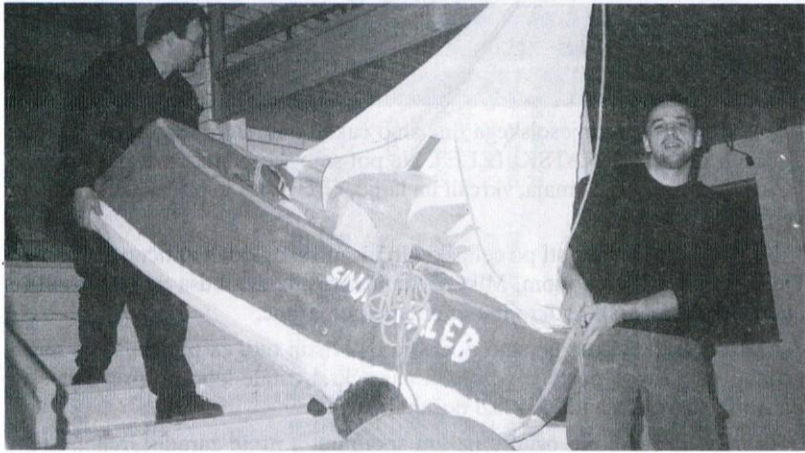
KRATKE KULTURNE

KLAVDIJA KASTELIC PREJELA PRIZNANJE ZA LITERARNO DELO

V prostorih Inštituta RS za rehabilitacijo je bil pred kratkim zaključek akcije Različnost je naša skupna pot. Z njo so želeli mlade spodbuditi k razmišljanju o položaju invalidov v družbi in dvigniti družbeno zavest ter strpnost do invalidov. Na prireditvi so podelili priznanja najboljšim literarnim in likovnim prispevkom. Priznanje je prejela tudi učenka OŠ Ferda Vesela iz Šentvida Klavdija Kastelic za svoj spis o življenju z očetom na invalidskem vozičku.

VSİ NA KOLO S STIŠKIM KVARTETOM

Člani Stiškega kvarteta so pred kratkim posneli videospot za priljubljeno skladbo Vsi na kolo. Snemali so ga v Stični pod okriljem produkcije Pozejdon za oddajo Iz domače skrinje. Istočasno so na Gradišču posneli tudi spot za pesem Vesela jesen.

Pravijo pa, da na morje ne bodo šli s kolesom.

ZAKLJUČEN KVIZ OGENJČEK IŠČE OGNJIŠČE

Sabina Koželj-Horvat je med prispelimi odgovori na kviz knjižnice Grosuplje - Ivančna Gorica izbrala štiri najlepše in podelila tudi knjižne nagrade. V odgovorih smo lahko videli, da mladi znajo razmišljati o dobroti in sreči, o katerih govori knjiga Ogenjček išče ognjišče. Na domoznanskem večeru v knjižnici je knjigo predstavila Sabinina mama, saj Sabina z družino živi v Osijeku. Tudi tam je knjiga zelo priljubljena med mladimi.

DOBRODELNI KONCERTI ZA MALE VITEZE

Na zdravje novemu življenju, pravi Davorin.

Davorin Kuhar iz Stične je star trideset let. Ko je bil star 17 let, so zdravniki odkrili, da ima raka na možganih. Takoj je šel na operacijo, sledilo je 17 dni kome, po prebujanju pa ponovno rojstvo, kar pomeni, da se je moral ponovno naučiti hoditi, jesti, govoriti. Sledile so kemoterapije, obsevanja... Davorin je ozdravel in danes je poln volje do življenja, aktiven tudi kot poslovodja trgovine in kot član upravnega odbora Malega viteza. Ustanova Mali vitez je fundacija za pomoč mladim, ozdravljenim od raka. Pred kratkim so organizirali dobrodelni koncert v Grosupljem. Če niste vedeli zanj ali niste imeli časa za obisk, še vedno lahko pomagate z nakazilom na njihov račun št. 50100-678-705843.

SNEMANJE DOKUMENTARNEGA FILMA O RADIU GAGA IN SAŠU HRIBARJU

Kot veste, je Sašo Hribar že nekaj časa naš občan, zato smo še posebej veseli vsakega njegovega uspeha. Tako smo lahko s Klasjem prisostvovali tudi snemanju dokumentarnega filma o radijski oddaji Radio Gaga, katerega režiser je Janez Drozg. Televizijcem se je radijska oddaja očitno zdela dovolj zanimiva tudi za filmski zapis, saj je bila ideja sprejeta na razpisu za svobodno produkcijo v okviru dokumentarnega programa. Pogovor s Sašom Hribarjem bomo objavili v kateri naslednjih številki Klasja.

DARJA GROS: dobitnica Prešernove nagrade za študente Univerze v Ljubljani za diplomsko delo z naslovom Deforestacija v Amazoniji

Darja Gros iz Velikih Dol pri Temenici je letos prejela Prešernovo nagrado za študente Univerze v Ljubljani za diplomsko delo na temo Deforestacija v Amazoniji, torej krčenje tropskega deževnega gozda v Braziliji. Čeprav je to območje prostorsko precej oddaljeno, dogajanje tam pa nam po večini neznan, pogovor z njo nikakor ni bil dolgočasen. Darja je namreč zelo zanimivo dekle: rada govori, predvsem pa ima kaj povedati. Poleg zanimanja za prostrane gozdove rada fotografira, je motoristka, kolesarka, jamar-ka...

Darja, študirala si na Filozofski fakulteti, natančneje na Oddelku za geografijo, kjer si sedaj tudi zaposlena. Nam lahko poveš, zakaj si se odločila prav za to diplomsko delo?

V gozd že od nekdaj rada zahajam. Včasih, ko sem se še dnevno vozila v šolo, so bili to krajši sprehodi, sedaj, ko živim v Ljubljani, pa komaj čakam vikendov, ko si s prijatelji lahko privoščimo tudi daljši potep po gozdu. Takrat običajno vzamem s sabo tudi fotoaparata in lovim trenutke in motive iz narave tudi za kasneje. Gozdovi so me pritegnili tudi po strokovni plati, tako da se mi za naslov naloge ni bilo težko odločiti. Resda sem kolebala med preučevanjem krása na Dolenjskem in amazonskimi gozdovi. Odločila sem se za Amazonijo, ki mi je na široko odprla obzorja, kras in njegovo zaraščanje pa bom po vsaj verjetnosti obdelala med podiplomskim študijem.

Kolikor vemo, v Amazoniji še nisi bila. Kako si se pravzaprav potem sploh lahko lotila preučevanja le-te?

Preučevanje je potekalo izključno preko interneta, saj je knjižnih in drugih pisnih virov v naših knjižnicah zelo malo, pa še ti so zastareli. V celoti sem dobila 260 strokovnih virov, in sicer iz tujine. Brez interneta bi bilo nalogo pravzaprav nemogoče izvesti. Deset mesecev sem praktično cele dneve sedela za računalnikom, prebirala prispelo literaturo in komunicirala s svetom. Uspela sem tudi vzpostaviti stalno povezavo z Nacionalno upravo za aeronaviko in vesoljske raziskave iz ZDA, tremi brazilskimi vladnimi inštituti, nekaterimi nevladnimi organizacijami in posamezniki.

V nalogi sem se lotila primerjave gozdnih površin med leti 1975, ko so bili gozdovi tako rekoč še nedotaknjeni, in 1992. Pri analizi stanja za kasnejša leta so nastopile predvsem finančne ovire, saj vsak satelitski posnetek stane 25 ameriških dolarjev,

Amazonija pa je pokrita s 229 satelitskimi slikami. Finančni zalogaj je bil v končnem izračunu prevelik, je pa že sama primerjava omenjenih dveh let pokazala strahovito razsežnost deforestacije, najbolj kritična območja pa so prikazana tudi z najnovejšimi satelitskimi posnetki.

Nam, prosim, razloži, do kakšnih posledic prihaja zaradi deforestacije Amazonije, zakaj do tega prihaja in kakšne so možnosti, da se stanje izboljša?

S pomočjo kart, številnih skic in slik, s katerimi je diplomsko delo bogato opremljeno, je nazorno pokazano plenjenje amazonskega deževnega gozda v zadnjih 30 letih. Kar ena tretjina gozdov je že izginita. Problem krčenja primarnih tropskih gozdov je tako velik tudi zato, ker vemo, da se ta ne po naravni poti, ne s pomočjo človeka ne obnovi. Tistim, ki ekonomsko izkoriščajo bogastvo gozdov Amazonije, je to malo mar. Njim je bistven dobiček, ki ga prinesejo določene visoko vredne vrste lesa, kot so virola, cedra in mahagoni. Kubični meter slednjega na svetovnem trgu doseže tudi do 850 ameriških dolarjev, eno drevo pa da v povprečju 3 kubične metre lesa. Zaradi visokih dobičkov je ta les najbolj iskan, največ ga pokupijo ZDA, Velika Britanija in Japonska. Te države so tudi glavni krivci za plenjenje še zadnjega strnjene območja tropskega deževnega gozda na Zemlji, ki je po različnosti vrst najbogatejši ekosistem na planetu. Dobiček že tako najbogatejših držav nikakor ne more biti opravičilo za uničenje 137 vrst živalskega in rastlinskega sveta dnevno, kar letno znese 50 000 vrst. Zaradi tovrstnega človekovega početja smo dandanes pričča najhitrejšemu upadanju vrst v vsej naši zgodovini.

Poleg zmanjševanja različnosti vrst, ki so temeljne za življenje na planetu, prihaja iz istega vzroka tudi do globalnega segrevanja ozračja, kar učinkuje na globalno vremensko dogajanje, torej tudi na vreme pri nas. Problem Amazonije je problem vseh nas, ne le brazilske vlade ter nekaterih indijanskih ljudstev in gozdnih prebivalcev, ki se na primitiven način bojujejo za ohranitev svojega življenjskega prostora. Žal je njihov boj s preprostimi kopji proti večtonskim gozdnim strojem in buldožerjem pogosto brezupen. Problem je torej svetoven, ukrepati je treba hitro, premišljeno in načrtno, predvsem pa je treba veliko politične volje. Alternative za Amazonijo so in so tudi ekonomsko upravičene, treba jih je le postaviti v prakso. V nasprotnem primeru bomo amazonske gozdove - pljuča našega planeta - ob današnji stopnji deforestacije izgubili že v nadaljnjih 50 do 60 letih.

Občutek imam, da si spletla veliko novih poznanstev med pisanjem naloge. Nameravaš morda

Amazonijo obiskati?

Seveda sem ob pisanju tega dela spoznala veliko ljudi takorekoč s celega sveta, Amazonija pa mi je posebej prirasla k srcu. Še danes nosim na obesku njeno začetno črko A, ki so mi jo domači podarili ob zaključku študija.

Kar zadeva neposredne stike z Amazonijo, načrtujemo na Oddelku za geografijo naslednje leto skupen raziskovalni projekt v okviru brazilsko - slovenskega sodelovanja na področju okolja, kamor sodi tudi moje delo. Upam, da bom ob obisku v Braziliji uspela tudi osebno spoznati vsaj nekaj ljudi, ki so mi pomagali s številnimi zanimivimi informacijami pri nastajanju mojega dela.

V Južno Ameriko pa potujem že čez nekaj dni, resda ne prav v središče Amazonije, pač pa na njen nekoliko bolj zahodni del.

Zelo zanimivo je, da je tudi tvoja sestra pred dobrim desetletjem za diplomsko nalogo prejela Prešernovo nagrado. Gotovo takih primerov v Sloveniji ni veliko...

Podatka, koliko slovenskih družin se lahko ponaša z dvema Prešernovimi nagradencema žal nimam, bi pa to število tudi mene zanimalo. Mislim pa, da bi jih bilo mogoče na roke prešteti.

Torej moja sestra Bernarda, po poklicu profesorica razrednega pouka, je pred dobrimi desetimi leti prav tako prejela Prešernovo nagrado. Mislim, da nisem nikdar teknovala z njo, saj sva po značaju in interesih precej različni, pač pa sem se dela lotila z veseljem in velikim zanimanjem, predvsem pa z željo po zaključnem delu, v katerega bi vtakla vse svoje pridobljeno znanje. Delo je tako po oblikovni, slikovni in vsebinski plati nekaj posebnega, novega, tema pa zelo aktualna. Očitno so to opazili tudi moji profesorji, ki so ga predlagali za Prešernovo nagrado.

Verjetno pa tudi ni veliko deklet, ki bi v sebi združevale toliko oseb, kot jih ti. S čim vse se ne ukvarjaš? S fotografijo, jamarstvom, poješ v zboru, kolesariš, potuješ, igrala si nogomet, ukvarjaš se z namiznim založništvom... Človek bi dejal, zgledno dekle. Povej, imaš sploh kakšno razvado?

Ja, ne vem, če je to razvada, prej bi temu rekla ena velika ljubezen. To so motorji. Trenutno vozim BMW-ja, vendar znamka in tip motorja pravzaprav sploh nista pomembni. Pomembna je svoboda, ki jo na motorju lahko užiješ v polni meri. In svoboda je tisto, kar me osrečuje, žene naprej, novim krajem in dogodivščinam naproti...

Darja, hvala za pogovor in prijetno popotovanje po Amazoniji.

Ksenija Medved

OBVESTILO

V Zdravstvenem domu Ivančna Gorica je odprta samoplačniška kardiološka in splošna internistična ambulanta, v kateri ordinira Vojka Gorjup, dr. med. spec. internist, in sicer ob sredah od 16 do 19. ure.

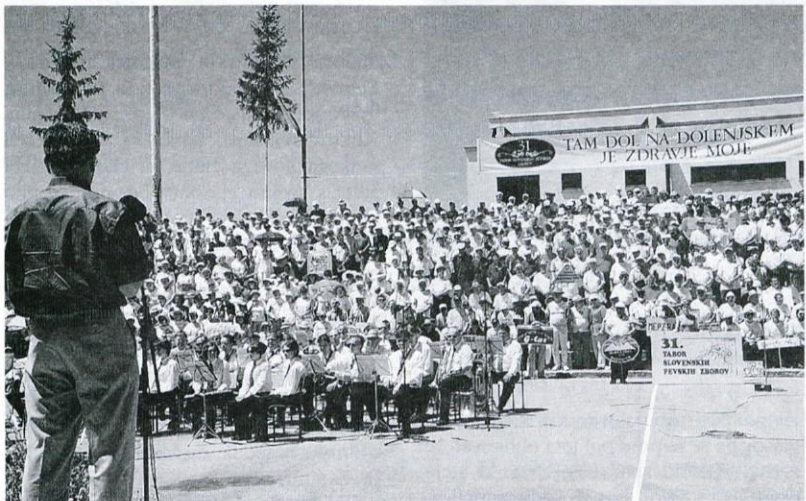
Predhodno se je treba naročiti na telefonski številki 01/ 781-90-08 pri sestri Betki Starič.

Cena prvega osnovnega pregleda je 10.000 tolarjev, cena ponovnega pregleda za isto diagnozo pa 4.000 tolarjev.

Zdravstveni dom Ivančna Gorica

Pa se sliš', pa se sliš' od svet' ga Vida zgun...

ŠENTVID VABI NA 32. TABOR SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV

17. junija 2001 se bodo v Šentvid zgrnili pevci iz več kot 200 zborov, ki bodo prišli ponovno potrditi, da so zvesti pevskega tabora in slovenski pesmi.

Letošnji program se nadaljuje v slogu petletnega programa Hodil po zemlji sem naši, ki smo ga začeli splelati lani z dolensjkimi in belokranjskimi pesmimi. Letos smo povabili Primorce, da nam s pesmijo in ljudmi predstavijo svojo simpatično krajino z vsemi posebnostmi. Na skupnem nastopu pevcev nam bodo nastopili tudi folkloristi in recitatorji, ujeti med živopisane barve te čudovite pokrajine. Tudi govornik Miroslav Košuta, pesnik, bo ugotavljal, koliko naših ljudi še

zmeraj poje, kako jih lepa pesem očara in kako veliko združevalno moč ima zborovsko petje tudi v divjem ritmu sodobnega življenja, sredi zgodovinskih družbenih sprememb.

Pesnik, živčič dalj časa v zamejstvu, nam je že zaupal, da lahko še tako brezupno tipamo za novimi tako imenovanimi sodobnejšimi načini prosvetnega udejstvovanja, a bo petje prav zaradi organizatorjev in pevcev imelo čudežno moč in bo ostalo temeljna dejavnost mnogih naših kulturnih društev.

To pot bo na prireditvenem prostoru pevce spremljal Pihalni orkester iz Kranja, ki mu bodo v odmev igrali tudi godbeniki iz Stične in Dobropolja. Vsi, ki dihat z nami, pridite v

nedeljo k nam, če ne drugače, tudi v goste. Če pa vam bo čas dopuščal, se srečamo že v soboto zvečer na ubranih vokalnih zamejskih pevcev, ob blišču velikega ognjemeta, ki bo naznanil velik dogodek v našem kraju.

Namen Tabora slovenskih pevskih zborov ni zgolj prijetno pevsko druženje v radodarno prijaznem Šentvidu pri Stični, je tudi velika skrb za slovensko ljudsko pesem, je trud za oživljanje podobe "trije Slovenci - pevski zbor". Številni pevci iz vse države želijo biti na tej veliki prireditvi, ki ji ni para v širni Evropi, saj jim nikoli ni bilo težko žrtvovati ure in ure trdega dela za svojo dušo.

Veseli smo, da je ta velik pevski zbor prav v našem kraju, saj se je že dokazal z dolgotrajno tradicijo, da zna organizirati in izvesti prireditev, povezano z domačnostjo, lepoto kraja in strokovnostjo in dodati vsakemu pevcu še tisti delček neizpoljenih medletnih želja. Da mogočno zadoni pesem, ki se čuje do vsakega domačega kraja, od koder pevci prihajajo. Organizatorji vedno znova zatrjujemo, da bomo toliko časa aktivni, dokler bo slovenska pesem vabila pevce s sporočilom Pa se sliš', pa se sliš' u ta devet' komun, ta zgun.

Predsednik Upravnega odbora
Jernej Lampret

Muljava je štiri dni zapored dihala z ljubiteljsko kulturo

SREČANJI LIKOVNIKOV IN LITERATOV

Od 9. do 12. maja so se na Jurčičevini zvrstili trije projekti - mednarodno srečanje likovnih ustvarjalcev iz dijaških domov, delavnica osnovnošolskih likovnikov ter medobmočno srečanje mladih literatov - in pri vseh je bil pobudnik oziroma aktivni organizator Javni sklad RS za kulturne dejavnosti iz Ivančne Gorice, vsak dan posebej pa je udeležence nagovoril tudi župan Jernej Lampret.

ARHITEKTURA PODEŽELJA

Mladi likovniki iz dijaških domov in osnovnih šol s področja nekdanje Občine Grosuplje so pod strokovnim vodstvom akademskega kiparja in slikarja Borisa Prokofjeva vstopali v svet različnih tehnik ustvarjanja, skupna pa jim je bila tema ARHITEKTURA PODEŽELJA. Z izbiro motiva so imeli nekateri precej težav, saj je Jurčičevina polna zanimivih gradenj, od kozolca in kašče

do kmečke hiše, zato se je bilo kar težko odločiti, kaj upodobiti. V sproščenem vzdušju so nastajale prave mojstrovine, ki so jih kasneje tudi razstavili v Galeriji Kresnička.

SREČANJE LITERATOV

Na Muljavi so se v soboto, 12. maja, srečali še po staležu pisanja mladi literati iz Ljubljane in okolice - kar 50 je bilo prijavljenih, čeprav jih je prišlo nekaj manj. Omeniti velja, da se je s področja izpostave Sklada za kulturne dejavnosti Ivančna Gorica prijavilo kar sedem mladih pesnikov in pisateljev, čeprav, jasno, vsi niso prišli na druženje z mojstri pisane besede: Vladom Žabotom, Majo Vidmar in Petrom Kuharjem, ki so udeležencem povedali, na kaj morajo paziti, da bodo njihova literarna dela še boljša. Ker se je spodobilo, da so se tisti večer literati počutili kot zvezde, je njihove tekste interpretirala odlična igralka Simona Zorc Ramovš.

J.O.

Priplesali so si bron na državnem prvenstvu v show plesih

PRIPRAVLJAJO SE NA SVETOVNO PRVENSTVO

Na državnem prvenstvu, ki je potekalo 13. maja 2001 v Ljubljani, so plesalke in plesalec iz okolice Stične, ki vadijo pod vodstvom trenerke Andreje Šinkovec iz Vrhnike, osvojili odlično tretje mesto v disco dance formacijah za mladince.

Plesalke in plesalec, stari od 12 do 15 let, so v sestavi Nika Skubic, Mateja Kovačič, Neža Vrhovec, Katja Pajek, Urša Jakoš, Saša Pavlin, Urša Ceglar, Branka Janežič, Manja Iliškovič, Teja Indof, Nina Berčon, Tjaša Kovačič, Neža Muhič, Barbara Omahen, Boštjan Kutnar in Barbara Koleča odlično nastopili tudi na mednarodnem plesnem turnirju 5. maja 2001 v Izoli.

Toda kljub bližajočemu se koncu šolskega leta in obveznostim, ki pritiskajo na njih, treningi, na katerih osvajajo like iz jaza in disco danca, za to sezono še zdaleč niso končani, kajti junija jih čaka še svetovno prvenstvo v show plesih v Mariboru.

Zaželimo jim dobro uvrstitev!

Franja Pavlin Filadž

KDO SO ZVERINA BAND

Na dobredelnem koncertu v Ivančni Gorici, kjer je nastopila glasbena rock skupina Big foot mama, so kot predskupina nastopili tudi fantje iz skupine Zverina Band. Za manj poučene je prav, da povemo kdo je ta zanimiva zverinjad. Prihajajo iz Čateža ob Savi, člani pa so Jozeff Irt, Frenk Les, Bojan Franko, Mario Martinovič in Matic Lapuh. V resnici so prave ovčice, ime zverina band pa so si, ko se je njihov tekstopisec Jozeff, navdahnjen od boga hitrosti Senna, začel ukvarjati z zverinskim jezikom. Če vas zanima, kakšen je ta jezik in kakšna glasba sodi zraven, si nabavite njihovo zgoščenko z naslovom Zverina band.

ČLANI KD AMBRUS NAVDUŠILI LJUBLJANČANE

Pred kratkim je KD Ambrus predstavilo svoje delovanje v Vodnikovi domačiji v Ljubljani na povabilo članic ŽPZ Petrol. Prireditev je bila zelo dobro obiskana. Ambrušani so navdušili predvsem s svojim pevskim zborom in pripravljenimi skeči.

DRZNE IN LEPI NA LINHARTOVEM SREČANJU

Gledališka skupina Drzne in lepi pod režisersko taktirko Igorja Grudna se je tudi letos na reviji gledaliških skupin po selektorjevi oceni uvrstila na Linhartovo srečanje. V Šentjakobskem gledališču se bodo predstavili 3. junija ob 19. uri. Vstopnine ni, na ogled pa smo vabljeni tudi domačini.

OZADJE OGNJEMETA NA GRADIŠČU

Letošnje kresovanje na Gradišču je minilo brez večjih zapletov. Zelo dobro je bilo organizirano vse: redarstvo, postrežba in zabava. Obiskovalci so bili navdušeni tudi nad ognjemetom. Pogovarjali smo se z izvajalcema Borisom Režgarjem in Samom Žnidaršičem iz podjetja Hamex z Vrhnike. Povedala sta, da njihovo podjetje sodeluje na veliko takih prireditvah s svojimi ognjemeti. Med njihovimi znanimi ognjemeti so npr. 850. obletnica Ljubljane, Blejska noč, Lent 2000, Koprška noč itd. Njihovi programi so neke vrste umetnost, potek ognjemeta pa skrbno varovana skrivnost oz. ima zaščitene avtorske pravice. Povedala sta tudi, da se njihovo podjetje ta trenutek ukvarja s postavljanjem ognjemeta, ki bo moral do sekunde natančno potekati ob glasbi. Preden se namreč uresniči na terenu, se za ognjemet napiše scenarij, ki se potem sestavlja v delavnici. Ognjemet za Gradišče se je v delavnici sestavljal dobro uro. Pri delu uporabljajo gasilsko zaščitno obleko, samo delo pa je zelo adrenalinsko, saj morajo skrbeti za varnost in pravilen potek ognjemeta, kot sta še povedala raketarja.

STIČANI NA LINHARTOVEM SREČANJU

Brechtova Malomeščanska svatba v izvedbi stiške igralske skupine Drzne in lepi se je tudi letos uvrstila na republiško Linhartovo srečanje. 3. junija jim želimo čim uspešnejši nastop v Šentjakobskem gledališču! Njihov režiser Igor Gruden pa je za delo na kulturnem področju prejel zlato Linhartovo priznanje. Čestitamo!

STIŠKI GODBENIKI SMO BILI NA DUNAJU

Prijateljstvo ne pozna meja, prebije se preko ovir, občutimo ga in doživimo - to smo spoznali stiški godbeniki ob pripravah na obisk Dunaja. S pomočjo našega velikega prijatelja, kaplana Maksimiljana, smo na povabilo skladatelja prof. Avgusta Ipavca izpeljali nepozabni, doživeti in poučni izlet po najlepšem glasbenem mestu - Dunaju. Pater Maksimiljan nam je že pred odhodom izdelal brošure, v katerih je zapisal znamenitosti, ki smo si jih kasneje ogledali. Iz te brošure naj povzamem uvod.

"Zakaj ravno Dunaj? Lahko bi rekli, da smo Slovenci zelo povezani z Dunajem. Več stoletij smo bili del Avstro - Ogrskega cesarstva, katerega prestolnica je bil Dunaj. Številni slovenski izobraženci preteklih rodov so si svoje znanje nabirali prav v tem mestu. Skladatelj Franz Schubert se je potegoval za službo glasbenega učitelja v Ljubljani in nekaj let kasneje je ravno to službo dobil drug dunajski skladatelj - Gustav Mahler. Tudi Stična ima svoj delež na Dunaju, saj so po razpustu stiškega samostana vse dragocene rokopise odnesli na Dunaj in jih še danes hrani dunajska univerzitetna knjižnica. Odkar je duhovnik in skladatelj prof. Avgust Ipavec napisal znani oratorij Ad Missam in Agris, so se vzpostavili tesni stiki med Dunajem in Stično. Stiški samostan je botroval krstni izvedbi mednarodne glasbene turneje Nemčija - Avstrija - Slovenija - Italija. Naši pritrkvalci so nastopili v Ipavčevem oratoriju Božična pastorala in nenazadnje je Avgust Ipavec pridigal na novi maši julija 2000."

BREZ TONIJEVE NEMŠČINE NE BI DALEČ PRIŠLI

Prišlo je težko pričakovano petkovo jutro. Ob drugi uri zjutraj smo se zbrali na parkirišču v Stični. Šofer Janez Rokavec je, poln dobre volje, pripeljal avtobus. Moramo ga pohvaliti, saj nas je zelo potrepeljivo in brez vsakih problemov vozil povsod, kamor mu je z zemljevidom v roki narekoval vodja naše odprave, godbenik Tone Omejec. Tudi Toniju velja vsa zahvala, saj brez njegovega dobrega znanja nemščine ne bi prišli daleč. Zaradi skrbi ob organizaciji tako zahtevnega izleta ni prispal kar nekaj noči.

Patru Maksimiljanu in Toniju smo nadvse hvaležni, in kot smo že na avtobusu dejali, lahko organizirata še kak tako lep izlet. Godbeniki smo imeli že velikokrat obljubljen izlet v Avstrijo, vendar smo ugotovili, da je ne bomo videli, če si ga ne organiziramo kar sami.

ZAPOMNILI SO SI PRATER

Videli smo veliko zgodovinskih in arhitekturnih znamenitosti, a če vprašate mlade, so si gotovo najbolj zapomnili večerne ter nočne dogodivščine in zabavišni park Prater. Tudi naši mladini gre vsa zahvala za lepo obnašanje na izletu. Veseli smo ugotovili, da alkoholizem in mamila še niso stopila v naše vrste. Tudi zastavonoša Boris je odigral pomembno vlogo, saj nismo izgubili nobenega udeleženca izleta. Pri izpeljavi izleta so nam pomagali tudi sponzorji. Radi bi se zahvalili Skladu za ljubiteljsko kulturno dejavnost, Občini Ivančna Gorica, samostanu Stična in Marketu Maver Marinka Stična.

Svojo Stično in Občino Ivančna Gorica smo zastopali lepo, in to dokazuje tudi zahvala, ki smo jo prejeli z Dunaja od prof. Avgusta Ipavca. Na njegove besede smo zelo ponosni in še naprej bomo poskušali biti taki, kot je zapisal gospod Ipavec - zlahtni godbeniki, ki igrajo iz potrebe lastne duše.

Marta Omejec

"Stiškim godbenikom

Kot slovenski državljan v tujini čutim iskreno dolžnost, da se zahvalim članom stiške godbe, zvonarjem in ne nazadnje organizatorjem, še posebno stiškemu patru Maksimiljanu, da so v znanem avstrijskem samostanu zapustili tako lep spomin.

Vsako dejanje, ki vzbuja spoštovanje do slovenskega naroda, je plemenito poslanstvo...

Naj srce stiškega meniha patra Maksimiljana ne neha ljubiti najbolj zlahtnih glasbenikov tega sveta. Ko zazveni domača glasba, se čuti, da prisotni igrajo iz potrebe lastne duše... in to dejstvo gane do solz...

Prav prisrčen pozdrav, vaš Avgust Ipavec."

Kulturno društvo Josip Jurčič Muljava

Josip Jurčič

DOKTOR ZOBER

Režija: Danica Kastelic

Premiera:

petek, 22. junija 2001,
ob 21. uri

Letno gledališče
na Jurčičevi domačiji

Ponovitve:
petek in sobota,
29. in 30. junija 2001,
6. in 7. julija 2001,
vsakič ob 21. uri.

MAJSKA OSVEŽITEV IVANČNE GORICE

FOTO: Uroš Hočevar

Tretji majski petkov večer so člani mešanega pevskega zbora Ivančna Gorica popestrili že tako zanimivo dogajanje v Ivančni Gorici. Pevci so z vsestransko predsednico Kulturnega društva Ivančna Gorica Marjano Hočevar in prizadevno zborovodkinjo Mojco Intihar pripravili prijeten koncert Pozdrav maju. Glasbeni nastop je s šaljivimi napovedmi povezovala gospodična Nataša Dežman, ki je tudi pomladno okrasila oder s šopki pravih ivanjščic in z narisanimi cvetovi. V dvorani je dišalo po pomladi....

Na zanimivem pevske večeru se je s kar sedmimi pesmimi najprej predstavil Mešani pevski zbor Ivančna Gorica. Zbor deluje že dve leti in šteje dvajset članov.

Zaradi pestrosti delovanja in raznolikosti glasov pa se je pred pol leta oblikoval še ženski pevski zbor Ivanjščice, ki šteje osem pevk. Kot gostje so prepričljivo nastopili Moški pevski zbor KD Stična z zborovodkinjo Jelko Pušlar in grosupeljski ženski pevski zbor Lastovke Kulturnega društva Vokal, ki jih prav tako vodi Mojca Intihar. Da pevci spoštujejo in imajo radi svojo zborovodkinjo Mojco, smo poslušalci začutili predvsem v zadnjem delu nastopa, ko so svoje glasove pod njenim vodstvom združili ivanški pevci in grosupeljske pevke v dveh poskočnih pesmih: Slaviček in Prišla bo pomlad. Večer se je z nastopajočimi pevci in gosti zaključil z gostijo domačega

10. OBLETNICA STIŠKEGA KVARTETA

Stiški kvartet pripravlja dvodnevno praznovanje na rokometnem igrišču v Stični. V petek, 8. junija 2001, ob 19.30 bo koncert z gosti iz sveta zabavne in narodnozabavne glasbe, in v soboto, 9. junija ob 19.30 jubilejni koncert ob 10. obletnici. Kot gosti bodo nastopili ženski kvartet Plavica Hrastnik, moški kvintet Sonček Pivka, klapa Lavanda Ljubljana in tenorist Miloš Genorio ob spremljavi Janeza Goršiča. Oba dneva bo poskrbljeno za hrano in pijačo, zato Vas pričakujemo, da se skupaj poveseelite in stopite v novo desetletnico kvarteta.

Ob 10. obletnici smo vse člane kvarte-

ta prosili za izjave.

VESNA: "Vsaka celota je sestavljena iz delov, in bolj ko so različni, bolj je zanimivo, pomembno je le to, da se med seboj ujemajo. Stiški kvartet predstavlja različne osebnosti z različnimi pogledi na svet, ki pa jim je zagotovo skupna ena stvar: veselje do petja. In to jih povezuje v skladno celoto."

MARKO: "Čeprav sem rad preveč samokritičen, lahko mirne vesti trdim, da je to, kar je naš kvartet dosegel v desetih letih, zavidanja vredno. Včasih je treba prisluhniti negativnim kritikam, drugič je treba preskočiti kakšno pod nogo vrženo poleno. S trdno voljo, dolejško trmo in prijateljstvom je mogoče doseči marsikaj."

Kar pogledajte nas!"

TONE: "Kdor je s srcem začutil, kaj je petje, mi bo gotovo pritrnil, da te zasvoji kot mamilo. Brez nje ne moreš več in tudi nobeno zdravilo ne pomaga pri tem. Zasvojen si do smrti, in to velja za vse člane Stiškega kvarteta. Na vsi srečo petje ni škodljivo in je pravi balzam za dušo."

LOJZ: "Družijo nas prijateljstvo, močna volja in trdo delo. Če bi mi po desetih letih delovanja kvarteta kdo rekel, da moram pustiti petje, bi mi vzel dušo. Upam, da nas bodo ljudje še naprej radi poslušali, mi pa jih ne bomo razočarali. Najboljše plačilo za ves trud je zadovoljno občinstvo."

DUŠAN: "Ko se ob tem našem jubileju ozrem nazaj, me prevzamejo različni občutki: žalostni in veseli. Žalostni, ker je naših skupnih deset let prehitro minilo, in veseli, ker smo dosegli, kar si na začetku nismo upali predstavljati niti v sanjah. Poleg uspehov je pomembno predvsem to, da smo ostali dobri prijatelji. Stiški kvartet enakovredno povezuje glasba in prijateljstvo. V nekem intervjuju je Marko to zelo posrečeno povedal: Zato pa smo mi in ne neki drugi štirje."

Nagrada za trud je prišla kmalu, saj sem 5. maja letos zmagala na državnem prvenstvu v krosu v svoji starostni kategoriji (letnik 1989). Na takšnem tekmovanju res ni lahko zmagati!

Skupaj z Nino Pušlar in Nado Bregar smo dosegle 4. mesto v štafetnem uličnem teku v Trzinu. Z Nado in Nežo Bregar pa smo se udeležile še tradicionalnega teka trojk v okviru 45. pohoda po poteh okupirane Ljubljane in dosegle 2. mesto.

Sama se udeležujem tudi gorskih tekov za slovenski pokal, kjer sem trenutno na 3. mestu. Udeležila sem se še veliko drugih tekov (Vipavski tek, Krpanov kros, Tek na Petelinjek, Lisco, Sveti Primož pri Kamniku, Osolnik...).

Za konec tekaške sezone pa si želim uvrstitev med 10 najboljših na posamičnem atletskem tekmovanju na stezi. Prepričana sem, da bom dosegla še veliko dobrih rezultatov, vendar le s trdim delom in disciplino.

Maša Ceglar

Naši uspešni športniki

MAŠA CEGLAR

Sem učenka 6. razreda OŠ Stična Ivančna Gorica. Že kot majhna deklica sem bila živahna. Zgodaj sem že smučala, plavala, kolesarila, kotalkala in tudi dobro tekla.

Ravno tek je postal moja velika strast. Z njim se aktivno ukvarjam že dve leti. Tečem na atletski stezi, na uličnih in cestnih tekih, krosih in tudi gorskih tekih. V lanskem šolskem letu sem se udeležila več šolskih (na različnih zahtevnostnih nivojih) pa tudi rekreativnih tekov in dosegla nekaj lepih dosežkov. V letošnjem šolskem letu pa sem rezultate še izboljšala. Med večje uspehe štejem tiste, na državnem nivoju.

Prvega sem dosegla na ljubljanskem maratonu, in sicer 5. mesto v kategoriji deklic letnika 1986 in mlajših. Ta rezultat mi je bil velika spodbuda za nadaljnje delo. Oktobra 2000 sem nato na državnem prvenstvu v cestnem teku dosegla 2. mesto v kategoriji mlajših deklic. A želela sem si še boljših rezultatov, zato sem celo zimo pridno trenirala.

Gospodinjska stran

Čas brez jagod je nedvomno minil. Mnogi si bomo privoščili te zapeljivo napete, rdeče in sočne sadeže. Lahko jih nabiramo sami v bližnjih nasadih, lahko pa jih tudi kupimo, vendar moramo biti pri zgodnejših, uvoženih jagodah še posebej pazljivi, da jih skrbno očistimo.

Ker so jagode zelo bogate z vitaminom C, folno kislino in kalijem, niso priporočljive le za sladkanje, ampak tudi za zdravljenje. Jagode namreč krepijo imunski sistem in pospešujejo presnovo, razstrupljajo črevesje, lajšajo prebavne motnje, pospešujejo nastajanje krvi in rast celic, znižujejo količino vode v tkivih in krvni tlak, krepijo kosti, lase in kožo ter celo povečujejo spolno poželjenje.

Nepogrešljive so tudi pri raznih sladkarijah, biskvitih, tortah. Veliko se uporabljajo kot dekoracija, ki lahko spremeni še tako preprosto sladico v pravo mojstrovino. Izjemno aromatične so drobne gozdne jagode. Čas njihove zrelosti je zelo kratek, nabiranje pa bolj zamudno.

Z jagodami se sladkamo vsi, zelo zaželene so pri otrocih, pa tudi pri sladkornih bolnikih, saj jagoda sestavlja kar 90 odstotkov vode. So vsestransko zelo priporočljive in ne učinkujejo škodljivo.

Vir: Zdravilna moč sadja in zelenjave

Skrbno urejen nasad na kmetiji Petan v Pecah potrjuje, da pridelujejo zdrave in kakovostne jagode. Ko sem jih pred nekaj dnevi obiskala, so se še sramežljivo skrivale pod listi. Zdaj pa se že kažejo v vsej svoji sočnordeči lepoti in vas vabijo, da jih poskusite.

Gospodinja Olga mi je zaupala nekaj receptov, po katerih sama pripravlja dobrote iz tega sadeža. Strinjala se je, da jih lahko povem tudi vam. Ker pa so to njeni recepti in zagotavljajo uspeh le iz njihovih jagod, gotovo že veste, kje se boste letos oskrbeli z jagodami.

Bovla

Za tople dni, ko se človek kar ne more ohladiti je nadvse primerna tudi osvežilna pijača, katero lahko pripravljamo vse leto. Za pripravo bovlje vzamemo sezonsko sadje in okusi so vedno novi in novi. Sedaj je sezona jagod, zato si tokrat oglejmo recept za pripravo bovlje z okusom sladkih rdečih jagod.

V primerno stekleno skledo pripravimo:

1 kg očiščenih jagod,
na rezine zrezane pol limone,
sladkamo po okusu,
zalijemo z 1 litrom belega vina in 0,5 litra penine
ter postavimo v hladilnik za 2-3 ure.

Tako pripravljeno osvežilno pijačo za boljše priložnosti postrežemo s kocko ledu in rezino limone.

Jagodni sladoled

0.5 kg jagod
200 gr sladkorja
250 ml sladke smetane
sok ene limone

Jagode in sladkor zmešamo z ročnim mešalcem in dodamo sok limone. Posebej stepemo sladko smetano, v katero narahlo vmešamo pripravljeno sadje s sladkorjem. Damo v nizek model in postavimo za nekaj ur v zamrzovalnik.

Iz njih se lahko pripravlja marmelade, sladice, razne sveže deserte, slastne torte, jagodne jogurte, osvežilne pijače, pite...lahko jih tudi zamrzemo in uporabimo za kompote. Najbolj slastne pa so seveda sveže.

Bezeg

Cvetovi bezga so zelo dragoceni, saj vsebujejo veliko eteričnega olja in saponine, kar pri uživanju čaja iz bezgovih cvetov pripomore k spodbujanju delovanja znojnic. S potenjem tako najhitreje odpravimo prehladne bolezni. Čaj se uporablja pri bronhitisu, oslovskega kašlja, začetni pljučnici, pri hudem nahodu pa tudi pri vseh revmatičnih boleznih, pri katerih želimo z močnim potenjem doseči izločanje bolezenskih snovi.

Iz bezgovih cvetov lahko pripravimo tudi sirup: 65 čistih cvetov bezga namočimo v 5 litrov vode za 24 ur ter dva- do trikrat premešamo. Tekočino precedimo skozi gazo, dodamo 15 dag vinske kisline in 5 kilogramov sladkorja ter mešamo tako dolgo, da se sladkor popolnoma raztopi. Sirup natočimo v čiste steklenice in jih dobro zapremo.

Zelo priporočljivo proti začetni gripi ali celo pljučnici je tudi bezgovo vino iz zrelih bezgovih jagod. Uporabne so tudi korenine, listi, notranje plasti lubja, dozorele jagode in cvetovi.

Vir: Zdravilne rastline in njihova uporaba

Sadni biskvit:

3 jajca
1 jogurtov lonček sladkorja
1 vanilin sladkor
10 dag masla
2 jogurtova lončka moke
pol pecilnega praška
0,5 kg jagod

Iz naštetih sestavin naredimo biskvitno testo, ga zlijemo v model in dodamo na rezine narezane jagode.

Pečemo v ogreti pečici pri 180° približno pol ure. Ohlajenega potresemo z mletim sladkorjem.

Zapustil dom in svoje drage si,
na tvojem grobu roža le cveti,
ki grenka solza jo rosi.
Kako je prazen dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Nič več tvojega smehljaja,
le globoka bolečina je ostala.

ZAHVALA

V neutolažljivi žalosti nas je mnogo prezgodaj v cvetu mladosti zapustil sin, brat in vnuk

STANKO GOVEKAR

iz Mekinj nad Stično

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili pisna in ustna sožalja, podarili cvetje in sveče, darovali v dobrodelne namene in za svete maše, se poslovili od našega Stanka in ga na njegovi zadnji poti pospremili v tako velikem številu.

Posebej se zahvaljujemo gospodoma župnikoma Janezu in Avguštinu Novakovima, družini Perpar, stiškemu cerkvenemu zboru, gospodu Bernardu za tolažilne besede, pevskega zboru Slavček iz Šentvida, pevskega zboru iz Ambrusa, trobentaču za zaigrano Tišino in sovaščanom za poslovljni govor. Hvala tudi raynateljici Srednje trgovske in poklicne šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica, Stankovi sošolki za resnice polne in nepozabne besede ter sošolkam in sošolcem, ki so ga s cvetovi belih nageljnov pospremili k prezgodnjemu počitku.

Vsi njegovi

Nocoj je čuden večer.
Brezmejnost nebes je. Skromna tako,
da vso bi jo mogel zajeti z dlanjo.

Nocoj je bajen večer.
V tolmunu se luna nemirno blešči,
opojne skrivnosti mi lijejo v kri.

Nocoj je velik večer.
V vseh mislih upornih je sladek
nemir,
pravičnost slutim, ljubezni izvir...

Čas, ki bo prišel, je blizu nocoj!
(Karel D. Kajuh)

ZAHVALA

ob boleči in nenadni izgubi sina in brata

BRANKA STRMEČA

iz Višnje Gore

se iz srca zahvaljujemo sorodnikom, znancem, sošolcem, sodelavcem iz podjetja Prostel in Doleks, pevcem iz Grosuplja, domačim cerkvenim pevcem, pogrebniemu zavodu Perpar, gospodu Miklavčiču za pomoč pri pokopu, gospodu župniku Simonu Onušiču za lepo opravljen pogrebni obred in vsem, ki so se poslovili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki so darovali za svete maše, cvetje in sveče.

Posebej pa se zahvaljujemo njegovim prijateljem, ki so se ganljivo poslovili od Njega.
Kar je bilo, je za vekomaj preč!

S spominom v srcu....

ZAHVALA

ob boleči izgubi partnerke in mamice

ALEKSANDRE KIRN

s Sušice 1b pri Muljavi

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem se iskreno zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, spremstvo na njeni zadnji poti ter za mašo in dober namen.

Hvala tudi Zdravstvenemu domu Ivančna Gorica, gospodu župniku za pogrebno mašo in pogreb, pevcem iz opere za ubrano petje ter pogrebniemu zavodu Žale.

V neizmerni žalosti sinček Urban in vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega
IVANA GLAVIČA

iz Zaboršta

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem, znancem in sorodnikom, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani in lajšali bolečino, izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, v dober namen ter za številne maše in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala tudi dr. Meti Čampa in sestri Nadi za ves trud in pomoč, gospodu župniku Jožetu Koželju in gospodu Pavlu Spornu za lepo opravljen obred, pevcem, gasilskima društvoma Dob in Radohova vas, govorniku ter pogrebniemu zavodu Perpar.
Še enkrat vsem iskrena hvala.

V neizmerni žalosti: vsi njegovi

ZAHVALA

ob tragični izgubi dragega sina,
brata in vnuka

VOJKA KASTELICA

iz Mekinj nad Stično

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem, sošolcem, sodelavcem podjetja Vele in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, prispevke za svete maše ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Janezu Novaku za lep pogrebni obred, govornikoma, pevskega zboru Slavček, pevcem iz Ambrusa, Roku Godcu za izvedbo Tišine in pogrebniemu zavodu Perpar.
Zahvaljujemo se tudi Lovski družini Ivančna Gorica, še posebej gospodu Gregorju Hauptmanu.

Žalujoci vsi njegovi

ZAHVALA

Po dolgi in hudi boleznini nas je v
69. letu starosti zapustila draga
žena, mama in stara mama

AMALIJA KASTELIC, rojena MEGLIČ
iz Stične 57

Ob nenadomestljivi izgubi skrbne žene in mame se vsem iskreno zahvaljujemo za ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče in v dober namen, vse tople besede in spremstvo na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica in Grosuplje, patru Maksimiljanu za lepo opravljen obred, Mariji Kovačič za lep in občuten govor, cerkvenemu pevskega zboru iz Stične ter zboru Šentviški slavčki, njenemu nečaku Davorinu za zaigrano Tišino in pogrebniemu zavodu Perpar.

Vsi njeni

Utihnil je tvoj glas,
obstalo je srce,
ostali so sledovi
tvojih pridnih rok.

ZAHVALA

Ob prezgodnji izgubi dragega
brata

ALOJZIJA LAHA

po domače Štojevega Lojzeta
iz Gradička 3

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno ali pisno sožalje, cvetje, sveče, darove in svete maše. Hvala vsem gasilcem za veliko udeležbo in poslovljni govor. Zahvaljujem se gospodu župniku za lepe poslovljne besede in opravljeni obred, cerkvenemu pevskega zboru Krka, pogrebniemu zavodu Perpar in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej pa se zahvaljujem vsem, ki ste mu v življenju pomagali in stali ob strani.
Iskrena hvala.

Žalujoca sestra Marija

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družni nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas
(M. Kačič)

ZAHVALA

V 90. letu je tiho odšla od nas naša draga mama

FRANČIŠKA JANČAR,

Skončnikova mama iz Zgornje Drage

Iskrena hvala vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebna hvala tudi gospodu župniku Simonu Onušiču za pogrebni obred, gospodu Pavlu Grozniku za poslovljne besede, pevskega zboru Slavček za ubrano petje in Davorinu za zaigrano žalostinko.
Hvala tudi družini Perpar za pogrebne storitve. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Njeni domači

Zapustil dom in svoje drage si,
na tvojem grobu roža le cveti,
ki grenka solza jo rosi.
Kako je prazen dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le trud in delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

V 78. letu starosti je nenadoma za vedno zaspal naš dragi mož,
oče, brat, dedi in pradedi

IGNAC ANŽLOVAR

po domače Markovski Nace
z Dobrave pri Stični 1

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste počastili njegov spomin, v težkih trenutkih sočustvovali z nami, izrazili pisna in ustna sožalja, mu poklonili cvetje in sveče ter darovali v dober namen. Hvala gospodu župniku za obiske in cerkveni obred, stiškim pevcem za zapete pesmi, govornikoma za tople besede slovesa, trobentaču za zaigrano Tišino ter Peparjevim za pogrebne storitve.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili k poslednjemu počitku, kjer je našel svoj mir.

Vsi njegovi

POPRAVEK

V prejšnji številki Klasja smo v delu zahvale ob smrti Antona Kastelica nenamerno izpustili besedo oče. Popolna zahvala bi se morala začeti takole: V 72. letu nas je zapustil dragi mož, oče in **stari oče ANTON KASTELIC**, po domače Mačkov iz Sada 9. Za neljubo napako se opravičujemo.

Uredništvo

SIVA STRAN

1901 — 1902 — 1903 —
1910 — *Ljudje z začetka* — 1904
1909 — *preteklega stoletja* — 1905
1908 — 1907 — 1906

Katarina Femec iz leskovškega Izirka

Tistim, ki niste doma blizu zgornjega toka Stičnice, moram najprej razložiti, kako je z Leskovcem in Izirkom. Leskovec je vas v severnem predelu višnjegorske fare, Izirk pa je njen zaselek. Ta šteje le nekaj hiš, ležečih globlje v dolini Stiškega potočka med številnimi mezečimi izviri, ki so dali selišču ime.

V eni od teh hišic že vrsto let živi Katarina Femec, Maticova mama. Ženico poznam že nekaj desetletij. Še od takrat, ko sem raziskoval lehnjak, vrsto apnenca, ki se ondi bogato izloča iz vode. Tedaj sem se vsakič oglašil tudi pri Maticovi mami, da sva rekla kakšno o starih in novih časih. Že tedaj sem dejal sam pri sebi: "Tale ženska utegne napraviti lepa leta," in nisem se zmotil. Letos, 23. aprila, je dopolnila devetdeseto leto in še vedno dobro kaže.

Katarina je že od začetka življenja Leskovčanka. Najprej je živela zgoraj v vasi pri Rojščakovih, Klemenčič se pišejo. Njena mati so se bili dvakrat omožili. Iz prvega rodu je izšel samo en sin, ki je pozneje odšel v Ameriko, drugi rod pa je dal kar devet otrok. Katarina je bila med to množico zadnja, najmlajša. Razen Katarine so že vsi na onem svetu. Očeta se iz otroških let komajda spominja. Par let po njenem rojstvu so odšli na bojišča prve svetovne vojske, bili v Rusiji ujeti in prišli domov šele po dolgih letih.

Od mladih nog je bila pastirica, potem pa vse od kraja: plevica, grabljica, žanjica in terica - sama opravila, ki jih današnji mladi rod skoraj ne pozna več. Velikokrat je šla za cel teden žet v žitornodne predele ljubljanskega Polja in se ob koncu tedna vračala z dnino, da si je z njo privoščila kaj najnujnejšega. Ob nekem takem vračanju ji je neznan rokomavh ukradel ves zaslužek in je bila potem dolgo brez solda.

Katarina se kljub trdemu delu in skromnemu življenju rada spominja dekliških let. Sama sicer ni znala peti, nadvse rada pa je prisluhnila večernemu fantovskemu petju in pesmim, ki so se oglašale ob delu in po njem. Tako kot drugi ljudje z začetka pretek-

lega stoletja tudi ona meni, da današnje življenje ne prinaša toliko zadovoljstva in sreče kot tedaj, ko so se ljudje več družili in živeli z naravo.

Omožila se je nekoliko kasno, že v zrelih ženskih letih. Nekaj so k temu pripomogla tudi huda leta druge svetovne vojske, ki so vzela dosti fantovskih življenj. Njen bodoči mož, Lojz iz Izirka, se v tistem času ni pridružil nobeni strani. Ostal je doma, se v nevarnih dneh malo skrival in dočakal konec.

Katarina in Lojz sta imela dve hčeri. Starejša, Alojzija, je že dolgo od hiše in ima svojo družino. Mlajša, Anica, pa je doma in lepo skrbi za mamo, še posebej potem, ko je pred poldrugim desetletjem umrl oče. Naša novopečena devetdesetletnica se skoraj vsako nedeljo odpelje v višnjegorsko farno cerkev k maši in se priporoči Bogu. Zaradi oslabelega vida in še slabšega sluha se ne more kratkočasiti s časopisi in televizijo. Še najljubši so ji sprehodi v naravo. Tam nabere suhljadi, da zakuri peč, nekaj zaloge pa naredi tudi za mrzle zimske dni.

Naj bodo Katarinini sprehodi še naprej prijetni in zakurjena krušna peč naj še dolgo daje gorkoto njenemu telesu.

Leopold Sever

Kje so tiste vodice, ki so včasih bile

KRKA - DOLENJSKA LEPOTICA

V naši občini imamo le dve reki: Krka in Temenico. Slednja je v našem delu še bolj mirna, Krka pa je že ob rojstvu prava reka, ki daje pečat širši okolici. Najlepši je njen izvir in nekoliko nižje lehnjakovi slapovi. Še pred nekaj desetletji je poganjala na desetine mlinov, žag in elektrarno. Danes v energetiki ne pomeni veliko, daje pa izjemne možnosti za razvoj turizma in z njim povezanih dejavnosti. Seveda bo to mogoče le, če jo bomo obvarovali pred nadaljnjim onesnaževanjem.

Krka nad Javornikovim jezero. Posnetek sem napravil že pred več leti, ko je bila voda še čista in okolica bolj naravna.

L.S.

GOVORI SE

Govori se, da se je na nekem zemljišču v bližini občinske zgradbe znašla plomba. Menda ta plomba ni zobozdravniška, torej ne bela ne siva, ampak uradniška, ki preprečuje gradnjo poslovnega centra. Sprašujemo se, kako globoka je in koliko časa bo Imos še "bolel zob".

PRIMERJAVA PODATKOV IZ RUBRIKE POLICIJSKA KRONIKA ZA ZADNJIH PET MESECEV

	KRŠITEV ZOPER JAVNI RED IN MIR V ZASEBNIH PROSTORIH	KRŠITEV ZOPER JAVNI RED IN MIR NA JAVNIH MESTIH	KAZNIVA DEJANJA	NESREČE
DECEMBER 2000	9	6	26	17
JANUAR 2001	7	4	23	21
FEBRUAR 2001	10	5	24	19 (dva mrtva)
MAREC 2001	9	6	23	22
APRIL 2001	13	4	29	21 (trije mrtvi)

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonca ne stemni.
(Simon Gregorčič)

ZAHVALA

Ob izgubi našega
ANDREJA GRDENA

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in počastili njegov spomin, darovali cvetje, sveče, prispevke za svete maše in dober namen. Zahvaljujemo se gospodu župniku Jožetu Koželju za lep pogrebni obred.

Hvala gospodu Jerneju Lampretu, županu Občine Ivančna Gorica, in predstavniku Društva upokojencev Ivančna Gorica za poslovilne besede.

Lepa hvala pevcem iz Šentvida za ubrano petje na njegovi zadnji poti, Jožetu Petku za zaigrano Tišino in pogrebniemu zavodu Perpar. Lepa hvala za vsa pisna in ustna sožalja. Hvaležni smo vsem, ki ste nam pomagali in z nami sočustvovali.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 67. letu starosti se je poslovil od nas dragi mož, ata in dedek

ALOJZ ŽNIDARŠIČ

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno ustno ter pisno sožalje, darovano cvetje in sveče. Prisrčna hvala vsem, ki sta ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja župniku, gospodu Jožetu Kastelicu, za lepo opravljen pogrebni obred ter gospe Ljubi Štrubelj za lep govor, ki ga je prebrala v imenu upokojencev iz Ivančne Gorice.

Hvala tudi pogrebniemu zavodu Perpar in stiškim pevcem. Vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali, iskrena hvala.

Žaljujoci vsi njegovi

Vse življenje si garal,
vse za dom, družino dal.
Ako bi te volja
do življenja, zdravja povnila,
ne bi tebe, ljubi oče,
zemlja krila.
V domu našem je praznina,
v srcih naših bolečina

ZAHVALA

V 64. letu starosti je nenadoma zaspal v večno življenje naš dragi mož, oče in dedek

CIRIL ŽNIDARŠIČ

iz Češnjic 3 pri Zagradcu

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velike številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali za svete maše, cvetje in sveče ter nam izrazili sožalje.

Hvala župniku gospodu Vinku Dragošu za lep pogrebni obred. Zahvala Robiju Konku in pevskemu zboru Zagradec, govornikom za poslovilne besede, Gasilskemu društvu Zagradec za izkazano čast, vaščanom za nesebično pomoč ter pogrebniemu zavodu Perpar.

Vsi njegovi

"Hodil po zemlji
"SEVERNA"

sem naši ..."

STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

ZA DOBRO VOLJO

Kako sta Tinc in Tonc termalni vrelec našla

Tinc in Tonc sta bila dobra prijatelja še iz šolskih klopi. Prijateljstvo se je ohranilo tudi potem, ko sta bila že oženjena. Njuni družini sta veliko dopustov preživelu skupaj.

Tisto leto so odšli na nomadsko kampiranje. Prvi večer so se ustavili na travnati ravnici, daleč od mesta, in si postavili platneni bivališči. Najprej so se okrepčali, nato pa legli k zaslužnemu počitku. Malo pred spanjem

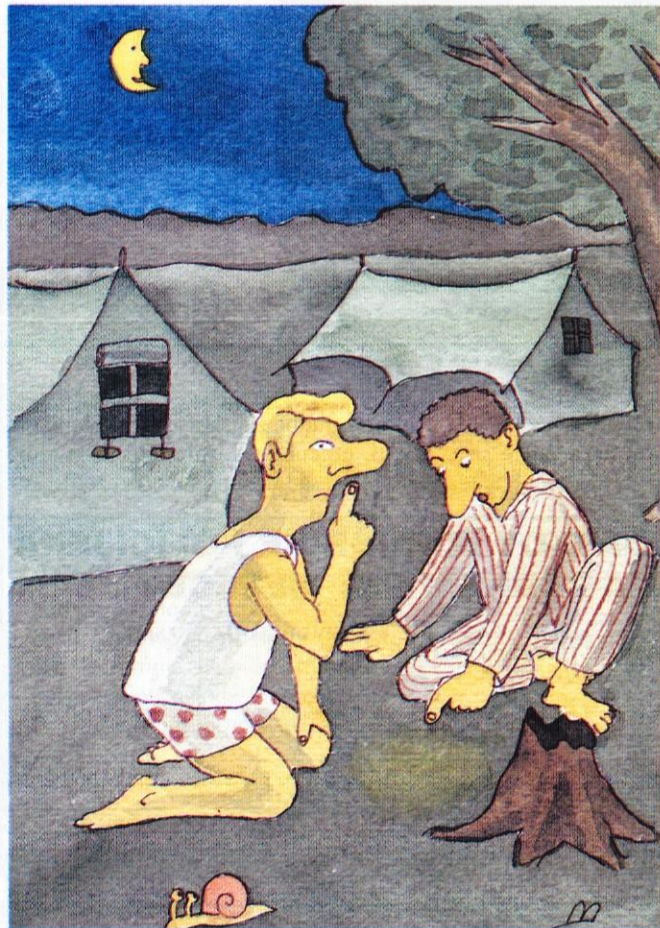
sta si prijatelja zaželela še večerne cigarete in pogleda na zvezdnato nebo - skoraj hkrati sta po vseh štirih prilezla vsak iz svojega potovalnega šotora. Nenadoma je Tinc prenehel s kobacanjem in začel ovohavati travnato rušo pri trhlem štoru, ki jo je bil dotipal z dlanjo in prsti. "Ti, Tonc," je pritajeno šepnil, da ne bi budil ostalih, "tule je zemlja nenavadno topla in vlažna. Naj me vrag, če ni tu spodaj termalni vrelec. S

kazalcem je globoko povrtal v razmočeno zemljo in prst podpral pod nosom. "Vrelec ni le termalen, temveč tudi zdravilen. Če me voh ne vara, ima močne antirevmatične sestavine," je strokovnjaško ugotavljal, kajti Tinc se je res nekaj spoznal na zdravilstvo. Za Tincem je tudi Tonc preizkusil svoja čutila in oba testa, vohalni in digitalni, sta bila pozitivna. Možaka sta bila opazno vznemirjena in zatrdno sta sklenila, da bosta zjutraj pojav natančno raziskala.

Tonc od razburjenja ni mogel zaspati. Zbudil je ženo in ji šepetaje zaupal skrivnost. "Za našim šotorom, pri trhlem štoru, praviš, da sta raziskovala s Tincem? Za božjo voljo, menda ja ne. Tm sem jaz malo pred vama opravila tekočo potrebo," je dejala z zadržanim krohotom, da se je spolna vreča kar tresla. Toncu so roke kar same šinile pod nos, in vonj tokrat ni bil več antirevmatičen.

Ko je Tonc zjutraj pomolil glavo iz šotora, je prijatelj Tinc že delal nove prstne vrtine okoli šotora. Končno pa je razočaran potožil. "Ta hudič je čez noč čisto presahnil!" Tonc pa je bil kar tiho, tedaj in tudi pozneje, ko je prijatelj navdušeno razlagal, kaj se jima je primerilo tisto noč. Zakaj bi mu jemal veselje, saj sta bila vendar prijatelja.

Leopold Sever

XL. REKORD
IZJEMNO PESTRA
ZBIRKA STARIN

Vedno znova ugotavljam, kako prav je, da imamo ljudje različna nagnjenja in da imamo radi različne stvari, sicer bi se svet podrl od dolgočasje. V tej pisani družini so tudi zbiralci. Nekateri se opredelijo za povsem določene stvari, drugi pa nosijo skupaj vse od kraja, kar je vredno pozornosti. Med slednje spada tudi Ciril Klemenčič z Glogovice.

Že od otroških let so ga nadvse zanimale etnološke ostaline preteklih rodov. V njegovi zbirki, razprostrti po vsej hiši in okoli nje, so: likalniki, svetilke, svečniki, kmečko orodje, kuhinjska posoda in orodje, slike, novci, pečice, rezila, fotografije, nabožna znamenja in še dolgo bi lahko našteval. Med vsemi pa je največ pozornosti vzbudila Cirilova zbirka starih litoželeznih loncev. Te bom enkrat posebej predstavil, če bo lastnik za to.

Nekaj predmetov je iz domače hiše, večino pa je Ciril dobil ali kupil od prijateljev in znancev. Tudi zamenjave z drugimi zbiratelji so obogatile njegovo zbirko. Cirilov konjiček je tudi splošno koristen, saj se je po njegovi zaslugi rešilo zanesljivega propada dosti ljudskega blaga. Cirilu čestitamo k rekordu in ga vzpodbujamo, naj s hvalevrednim delom še nadaljuje.

L.S.

IVANŠKE BENETKE

Z ureditvijo Višnjice se je močno spremenila podoba spodnjega dela Malega Hudega. Čez rečico se pne več mostov in utrjeni bregovi so pokazali vso vodo. "Od kod se je kar naenkrat vzelo toliko vode, saj je prej nikoli ni bilo videti," se sprašujejo tudi Hujci. "Benečani" tudi s svoje strani še dodatno urejajo obrežje, za kar jim gre vsa pohvala.

L.S.

RIMSKA KUHNJA IN GOSTINSTVO

V starorimskih časih je bilo gostinstvo presenetljivo podobno današnjemu. V naših mestih, na primer v Nauportusu, Celei, Poetoviju in našim krajem najbližji Emoni, so imeli gostinske lokale na izbiro: od najboljših za petičneže do skromnih za siromašnejše. Gostinskim lokalom so tedaj na splošno rekli TABERNE, tistim, ki so nudile pretežno hrano, pa MENSE. Obe imeni sta nam dobro znani tudi iz kasnejših časov. Največ lokalov je bilo ob vpadnicah v mesto. V njih so gostje dobili hrano, pijačo, prenočišče in različno razvedrilo, od godcev do ženske družine. Vse je seveda imelo svojo ceno, ta pa je bila odvisna od kvalitete storitve.

Po zgledu italjskih mest so tudi naši oštirji - taberniji - poskrbeli za kar se da zgovorno reklamo, danes bi temu rekli promocijo. Ker večina provincialcev in dobršen del meščanov ni znal brati, so si pomagali z nazornimi slikami na stenah ali v kamen vklesanimi simboli. Veliko so uporabljali klicarje. To so bili večinoma sužnji, ki so ob primernem času, največkrat zvečer, kriče dopovedovali mimoidočim, kaj si lahko privoščijo v lokalu.

Podeželskim gostiščem so rekli KAUPONE. Nekaj jih je bilo v večjih, bolj odmaknjenih seliščih in so imele bolj staroselsko, manj italjsko ponudbo. Druge kaupone so bile vzdolž glavnih državnih cest. Te so se marsikdaj lahko kosale z mestnimi tabernami. Preudarni lastniki so jih postavljali dan hoje od večjega mesta, to je tam, kjer so popotniki najbolj potrebovali njihove usluge. Takim krajem so pravili STATIONES, podoljeno "stacija". Tudi to ime se sliši precej domače. Na "stacjonu" je bila vedno poštna postaja, gostilna s prenočišči, hlevi za popotne živali in trgovine s provincialnim blagom. Ondi so popotniki lahko zamenjali opešano tovarno ali jezno žival in popravili voz, če se jim je na dolgi vožnji pokvaril.

V našem podlistku ste lahko že večkrat prebrali, da je bila taka postaja pri Ivančni Gorici. Na rimskih zemljevidih so jo označevali ACERVO, kar naj bi pomenilo PRI GOMILAH. Lokacijo so narekemale izvrstna prometna lega in druge zemljepisne okoliščine. Naš stationes je imel poleg manjših tudi dve večji zaledni naselji: na severu,

Rimski novc, najden pri izkopavanjih na območju acervanskega staciona. Na podobi sta ribiča, ki lovita ribe: eden z ostjo, drugi pa s tmkom. Napis pove, da so ga skovali v Sisciji, Sisku.

pri današnji Stični, in na jugu, pri Črnelem. Tudi Višnja Gora je imela v rimskem času omembe vredno selišče. S precejšnjo zanesljivostjo smemo predvidevati, da so tudi ta naselja imela svoje kaupone - provincialne gostilne.

V rimski dobi so lokale pogosto označevali z zgornjimi podobami, vklesanimi v kamen. Tale relief je iz okolice Celja.

PODLISTEK

NAŠI
KRAJIV
PRETEKLOSTI

LEOPOLD SEVER